

நியூசிலாந்தில்

தமிழன் பதித்த சுவடுகள்

வித்துவான்

ஆ. தா. ஆறுமுகம் B.A.

நியூசிலாந்தில் தமிழன் பதித்த கட்டுரைகள்

(ஆய்வுக் கட்டுரை)

ஆ . தா . ஆறுமுகம்

வெலிங்ரன் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடு

27.01.2007

Wellington Tamil Society

P O Box 471

Wellington

இது கனடாவின் ஒரு மீள்பதிப்பு

வாழ்த்துரை

எனது மாமனார் வித்துவான், கலைமாமணி ஆ. தா. ஆறுமுகம் அவர்களின் “நியுசிலாந்தில் தமிழன் பதித்த சுவடுகள்” ஆய்வுக் கட்டுரை நூலின் கனடிய பதிப்பு வெளியீட்டுக்கு வாழ்த்துக் கூறுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

ஆசிரியராகவும் அதிபராகவும் தாயகத்தில் பணியாற்றி ஓய்வுபெற்ற இவர், எங்களைப் போலவே புலம்பெயர நேர்ந்து நியுசிலாந்தில் தமது மகனுடன் வாழ்கின்றார்.

எந்தப் பொழுதையும் அவப்பொழுதாக்க விரும்பாத தமிழறிஞரான இவர், அவைகளைத் தவ்ப் பொழுதாக்கி வருவதால் இவரது படைப்புகள் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்து தமிழுலகை அணி செய்து நிற்கின்றன.

இந்த நூல் புகலிடத் தமிழர் ஆய்வுகளில் வித்தியாசமானது; தனித்துவமானதும் கூட. இதனைக் காலத்தின் தேவையென்றும் கூறுவேன்.

இது போன்ற சீரிய பணிகளை அவர் தொடர்ந்து செய்திட, சுகதேகியாகவும் மனோதிடமாகவும் வாழ, நிச்சமன்ட்ஹில்லில் எழுந்திருக்கும் அனைத்துத் தெய்வங்களையும் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

நா. சிவலிங்கம்

அறங்காவலர்

நிச்சமன்ட்ஹில் இந்து ஆலயம், கனடா

* காணிக்கை *

நியூசிலாந்திலே 'தமிழ் மணி'
ஒன்றிருப்பதைத்

தமிழுலகிற்கு எடுத்துக் கூறிய

தவத் திரு

தனிநாயகம்
அடிகளாருக்கு

இந்நூற் கருத்து மலர்கள்

காணிக்கை

பதிப்புரை

திரு. ஆறுமுகம் ஆசிரியர் எழுதிய நியூசிலாந்தில் தமிழன் பதித்த சுவடுகள் என்ற இந்நூலை வெலிங்ரன் தமிழ்ச் சங்கம் வெளியிடுவதில் மிகவும் பெருமையடைகின்றது. புலம் பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளில் தமிழுக்குச் சேவை செய்பவர்கள் மிகவும் அருமையாகவே உள்ளனர். இவ்வாறான காலகட்டத்தில் இவருடைய சேவை மிகவும் அவசியமான ஒன்றாகும். புத்தக ஆசிரியர் ஓய்வு பெற்றிருக்கும் காலத்திலும் அயராது தமிழ் சார்பான விடயங்களை மிகவும் நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து இந்நூலை எழுதியதையிட்டு நாம் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். தமிழரின் கொடி அன்று பல இடங்களிற் பறந்தது. இதற்கு ஆதாரங்களைத் தேடிய இவரது முயற்சி நம் யாவராலும் இன்றும், என்றும் மெச்சத்தக்க விஷயமாகும்.

இவர் எமது தமிழ்ப் பிள்ளைகளுக்கு பேச்சு, கோலாட்டம், நாடகம் முதலான தமிழ்க் கலைகளைப் பயிற்றி, தமிழ்ச் சங்க விழாக்களில் மேடையேற்றிவருகிறார். தமிழ் உலகுக்கு இவர் ஆற்றிவருஞ் சேவைகள் பாராட்டப்பட வேண்டியவை.

இத்தகைய ஆய்வுகளையும் இவைபோன்ற தமிழ் கலைகளையும் குடியேறிய நாட்டிலும் பரப்பும் முயற்சிக்கு ஆதரவு வழங்கவேண்டும் என்ற கருத்துடன் இந்நூலை வெளியிடத் தமிழ்ச்சங்கம் தீர்மானித்துச் செயற்படுத்துகிறது. தமிழர் எல்லோரும் இத்தகைய முயற்சிகளுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கவேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்

திரு. ஆறுமுகம் ஆசிரியருக்கு வெலிங்ரன் தமிழ்ச் சங்கத்தின் சார்பில் எமது பாராட்டுக்கள். மேலும் நன்றிகள். இவரின் இவ்விதமான தமிழ்ச் சேவை மேன்மேலும் தொடர எமது மனமார்ந்த ஆசிகள்.

15.01.2007

ஞா.வாசுகி கரன்
தலைவர்
வெலிங்ரன் தமிழ்ச் சங்கம்

மு கவுரை

பாரம்பரிய தமிழ்க் கல்வியில் தேறி, வித்துவானாய் மிளிர்ந்து, பைந்தமிழைப் பலருக்குப் பயிற்றுவித்து ஓய்வுபெற்றவர் நல்லறிஞர் ஆ.தா. ஆறுமுகம் அவர்கள்.

நியூசிலாந்திலே, அவருடைய தமிழ்ப் புலமை என்னைத் தலை வணங்க வைத்தது. எனது தமிழ் ஆர்வம் அவருக்குப் பிடித்தது. தமிழால் இணைந்தோம்.

ஓய்வு பெற்று ஓய்ந்து போனவர்களே மிகுந்த நம் தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஓய்வுக்கு இடமில்லை என்று வாழ்ந்து காட்டுபவர் திரு. ஆறுமுகம்.

இந்தச் சிறுநூல் அவரது அயராத தமிழ்ப் பணிக்கு நல்ல சான்றாகும். உண்மையில், நியூசிலாந்தில் 'தமிழ் மணி' இருப்பதை மாத்திரம் நான் அறிந்திருந்தேன். இதை, தவத்திரு. தனிநாயகம் அடிகளார் வெளியிட்ட 'Tamil Culture' என்ற காலாண்டுச் சஞ்சிகையில் 45 ஆண்டுகளுக்கு முன் நான் பார்த்தேன். நான் இங்கே 1995 இல் வந்தபோது 'வலம்புரி' வானொலிக்கு ஒரு பேட்டி கொடுத்தேன். அதில், இலங்கைத் தமிழர்கள் தொடர்பான புதிய தொல்லியல் கண்டுபிடிப்புகளை விளக்கினேன். இதைத் தொடர்ந்து தமிழ்ப்பணியே உருவான நல்லறிஞர், நல்ல மனிதர் வைத்திய கலாநிதி மகேசன் இராசநாதன் Pre-Tasman Explorers என்ற நூலை எழுதிக் கொண்டிருந்த Ross Wiseman அவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு வந்து என்னைச் சந்தித்தார். Ross Wiseman அவர்களுக்கு, தமிழ் மணியிலுள்ள தமிழ் வாசிப்பு சரிதானா என அறியும் ஆர்வம். பேராசிரியர் இரா. பன்னீர்ச் செல்வத்தின் வாசிப்பு சரியெனக் கூறினேன். பன்னீர்ச் செல்வம் திருவனந்தபுரம் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த் துறையில் இருந்தபோதே நல்ல கல்வெட்டு ஆய்வாளராக விளங்கினார். தமிழ்ப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளைப் படித்தவர். பின்பு மங்களுர் பல்கலைக் கழகத்துக்குப் போய்விட்டார். தமிழ் மணியில் 'தி' என்ற எழுத்து எழுதப்பட்டுள்ள முறை வேறானதுதான். ஆனால், அப்படி எழுதும் முறை முன்பு இருந்தது. நானே எழுதியிருக்கிறேன்.

இந்த மணி தங்கள் மூதாதையருடையது என்று கூறி, மும்பையில் கப்பல் வணிகம் செய்யும் தமிழ்நாடு கீழ்க்கரை முஸ்லிம் செல்வந்தர் ஒருவர் இந்த மணியைத் தனக்குத் தரும்படி நியூசிலந்து அரசைக் கேட்டிருந்தார். நியூசிலந்து அரசு மறுத்துவிட்டது.

நியூசிலந்திற் சேதமுற்ற ஒரு கப்பலில் தமிழ் எழுத்துப் பொறித்த செப்புத்தகடு இருந்ததும் காணாமற் போனதும், கப்பல் 'கொட்டு'இல் இருந்த தமிழ் எழுத்துப் பொறித்த பாகம் பற்றிய தகவல் எல்லாம் திரு. ஆறுமுகம் அவர்களால் துருவி ஆராய்ந்து பெறப்பட்ட தரவுகள் ஆகும்.

Christchurch குகை ஓவியங்கள் பற்றிய தரவும் முக்கியமானது. இங்கே காணப்படும் திரிகூலம் சைவத்தை-சிவ வணக்கத்தை-நினைவுபடுத்துகிறது. Raglan, Hamilton பாறைப் பொளிவுகளும், அங்கு அழிந்துபோன தமிழ்க் கல்வெட்டுக்களும் கவனத்துக்குரியவை. ஒன்றைமட்டும் உறுதியாகக் கூறவேண்டும். பிரித்தானியர் இந்த நாட்டுக்கு வருமுன்பு தமிழர்கள் நியூசிலந்திலே சுவடுகள் பதித்தார்கள் என்ற செய்தியை திரு. ஆறுமுகம் உறுதிபட நிறுவியுள்ளார். அவர், ஆய்வின் மூலம் வேறு சில நாடுகளிலிமுள்ள, இதுவரை அறியப்படாத, தமிழ்க் கல்வெட்டுகள் பற்றியும் வெளிச்சம் பாய்ச்சியுள்ளார். அவர் அமைத்துள்ள படிக்கட்டில் நின்று மீதியை நிறுவ வேண்டியது ஆய்வாளர்களது கடமையாகும். செய்வார்களா?

கருக்கமாகச் சொல்வதானால், திரு. ஆறுமுகம் தமிழியல் ஆய்வுக்குப் புதுப் பொலிவு சேர்த்துள்ளார். இந்நூல் அவர் விரும்புவதுபோல ஆங்கிலத்தில் மொழியாக்கஞ் செய்யப்பட வேண்டும்.

அவருடைய பணிக்கு, தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வாளர், செந்திறத் தமிழ்ச் செல்வர், ஆ.தேவராஜன்.
ஒகலந்து, நியூசிலந்து

30/12/2006

மதிப்புரை

நீண்ட காலம் ஆசிரியராகவும் அதிபராகவும் பணியாற்றிய திரு. ஆ. தா. ஆறுமுகம் அவர்களின் “நியுசிலாந்தில் தமிழன் பதித்த சுவடுகள்” நூலை ஒரே மூச்சில் படித்து, நெடுமூச்சு விட்டேன் என்று கூறுவதில் மிகழ்ச்சியும் பெருமையும் கொள்கிறேன்.

இலங்கைக் கலாசாரத்தில் இயல்பாக “வாத்தியார்” என்றழைக்கப்படும் ஆசிரியர் அவர்கள், தாயக போர்ச் சூழலால் இடம்பெயர நேர்ந்திட்ட வேளையிலும் அதனைத் தமதினத்தின் சிறப்பினை வெளிக்கொணரப் பயன்படுத்தி வரும் முயற்சி மகிழ்ச்சிக்குரியது.

ஈழத்தமிழன் வரலாற்றில்லாதவன் என்னும் அரசியலாளர்களின் நையாண்டிக்குப் பதிலடி கொடுக்கும் வகையில், திரைகடலோடியும் தமிழன் சுவடு பதித்தவன் என்பதை ஆசிரியர் நிரூபித்து நிலைநாட்டியிருப்பதையிட்டுப் பெருமையடைகிறேன்.

இவ்வாறெல்லாம் வரலாறு படைத்த ஈழவர் இன்று நாடோடிகளாக வாழும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது என்பதே என் நெடுமூச்சுக்குக் காரணம்.

கடுகு சிறிதானாலும் காரம் பெரியதாக நிற்கும் இந்நூலைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகுக்கு அளித்த ஆசிரியப் பெருந்தகைக்கு ஆழ்ந்த நன்றி!

திரு எஸ். திருச்செல்வம்
முதன்மை ஆசிரியர்
தமிழர் தகவல், கனடா

பொருளடக்கம்

பக்கம்

நியூசிலந்து	1
தமிழரின் தென் துருவப் பயணம்	3
தமிழ் மணி - வெளிப்பாடு	4
வெளி உலக அறிமுகம்	5
உருவமும் அமைப்பும்	8
எழுத்து வார்ப்பும் காலமும்	8
மணி நியூசிலந்துக்கு வந்த வழி	10
மரக்கலச் சிதைவு	14
குகை ஓவியங்கள்	19
பாறைப் பொளிவுகள், மநு குடா, றகலன்	25
பிஜி தீவு கற் பொளிவு	35
Ross Wiseman கருத்து-தமிழர் பரம்பரையினர்	36
பறவைக் கல்	41
அடிக் குறிப்பு - விளக்கம்	45
பின்னிணைப்பு-1,2	49

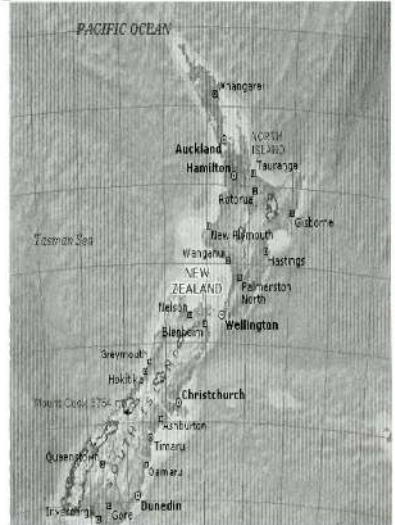
நியூசிலந்தில் தமிழன் பதித்த சுவடுகள்

தமிழர் தாயகத்திலிருந்து வெகு தூரத்திலிருக்கும் கிழக்கிந்தியத் தீவுகளிலும் அடுத்த பகுதிகளிலும் தமிழர் வணிகம், அரசாட்சி, குடியேற்றம் என்பன வாயிலாகத் தமிழ்ப் பண்பாடு பரவியமை குறித்து அறிந்திருக்கிறோம். சீனாவுடனும் பெருமளவு வணிகத் தொடர்பிருந்தமை குப்ளாய்கான் காலத்தைச் சார்ந்த கீழே சீன எழுத்துமுள்ள இரு தமிழ்க் கல்வெட்டுக்களால் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. பசுபிக் மாகடலில் இருக்கும் நியூசிலந்திலும் தமிழன் கால் பதித்திருக்கிறான் என்பதற்கான சான்றுகளும் உள.

1. தென்துருவப் பகுதிப் பயணம் 2. தமிழ் எழுத்துடன் வார்க்கப்பெற்ற சிறிய கப்பல் மணி. 3. மரக்கலச் சிதைவு 4. குகை ஓவியமும் பொளிவுகளும் 5. தமிழரின் பரம்பரையினர்.

நியூசிலந்து

இரண்டு பெருந் தீவுகளும் சில சிறு தீவுகளுங்கேர்ந்த ஒரு நாடு. அவுஸ் திரேலியாவுக்குக் கிழக்கே குறுக்குக் கோடு34-47; நெடுங்கோடு167-178, தென்துருவத்துக்கு ஏறத்தாழ 3000கி.மீ. வடக்கே அமைந்துள்ளது. அரசியல் தலைநகர் வெலிங்டன். வணிக, தொழில்சார் நகர் ஓக்லந்து. பல நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் பசுபிக் தீவுகளிலிருந்து மெளரி இனத்தவர் குடியேறி, பழங்குடியினர் நிலையில் வாழ்கின்றனர். மெளரிப் பொதுப்பெயரிற பல்வேறு பசுபிக் தீவுகளிலிருந்து வந்த பல இனத்தவருளர்.

பெரிய படம் இறுதியில் உள்ளது.

1820 தொடக்கம் பிரித்தானியரும் பின்னர் ஏனை ஐரோப்பியருங் குடியேறி டொமினியன்தர ஜனநாயக ஆட்சி நிறுவியிருக்கின்றனர். ஆங்கிலமும் மொளரியும் உத்தியோக மொழிகளாகும். பசுபிக் தீவுகள், கிழக்காசிய, தென்னாசிய மொழிகளும் மதிக்கப்படுகின்றன. எலி, விஷப் பிராணியினம், கறையான் என்பன காடுகளிலுமில்லை என்பது சிறப்பியல்பு.

நியூசிலாந்துத் தொல்பொருட்காட்சியகத்தில் தமிழ் எழுத்துப் பொறிக்கப் பெற்ற மணி ஒன்றிருப்பதாக அருட்திரு தனிநாயகம் அடிகளாரின் கட்டுரை ஒன்றிற் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. தமிழ் எழுத்திருப்பதால் அது "தமிழ்மணி" என, காட்சியகத்தாரினாலும் ஆய்வாளரினாலும் அழைக்கப்படுகிறது. இங்கே வந்தபோது அதனைக் காணக்கிடைத்தது. தமிழ்மணி பற்றிய தகவல் சேகரிக்க முற்பட்டபோது இங்கு தமிழன் பதித்த வேறும் சுவடு சில இருப்பது புலனாயிற்று. அறிஞர் பலரிடம் நேரிலும் கடிதம், தொலைபேசி வாயிலாகவும் அரிய நூல்களிலும் பெற்ற செய்திகளும் நீண்ட பயணஞ் செய்து பார்த்து அறிந்தனவும் ஆகிய இந்நூற் பொருளை உலகம் அறியவேண்டும் என்ற விருப்பத்தினாலும், இத்துறையில் மேலும் ஆராய முற்படுவோருக்கு உதவியாக அமையும் என்ற கருத்தினானாலும் இயன்றளவு விரிவாகத் தரப்படுகின்றன. தமிழ்நாட்டுத் தொல்பொருள் திணைக்களத்தினர் இக்கட்டுரையின் சுருக்கத்தைத் தமது திணைக்கள வெளியீடாகிய "கல்வெட்டு" என்ற சஞ்சிகையில் வெளியிட்டு ஊக்கமளித்தனர். எனினும், கருங்கற் பொளிவு, சுண்ணக்கற் பாறை ஓவியம் பற்றிய கருத்தெதுவும் தரமுடியவில்லை.

தென் துருவப் பகுதிப் பயணம்

இத்தாலிய நாட்டுப் பிரபுவான இளைஞர் Ludovico di Varthema என்பவர் 1506 ஆமாண்டு போர்ணியோவுக்கும் யாவாவுக்கும் கிழக்கிந்திய மாலுமி ஒருவடைய கப்பலை வாடகைக்கு அமர்த்திக் கொண்டு செல்கையில் அந்த மாலுமி கிறிஸ்தவரான இரண்டு சீனர்களுக்கும் பிரபுவுக்கும் பின்வரும் புதுமையான கதை சொன்னதாக, தமது பயணம் பற்றிய நூலிற் குறிப்பிட்டுள்ளார். "யாவாவின் மறு கரையிலிருந்து (இந்துமாகடல்) மாலுமியர் சிலர் தென்துருவ நட்சத்திரத்தைத் துணைக் கொண்டு தெற்கே மிகவுங் குளிரான பிரதேசத்துக்குச் சென்றனராம்; அங்கே பகற்பொழுது நான்கு மணித்தியாலந் தானாம்" ⁱ இந்தக் கதையிலிருந்து அப்பயணிகள் தென்துருவக் கண்டப்பகுதியை அண்மித்திருக்கலாம் எனவும் இவ்விடங்களுக்குச் சென்றவர்கள் அங்கிருந்து வடக்கு நோக்கிய பயணத்தில் நியூசிலாந்துக் கரைக்கு வந்திருக்கலாம் எனவும் முடிவு செய்யலாம். மேலும், 1867இல் இங்கிலாந்திலிருந்து John Crawford என்பார் எழுதிய கட்டுரை தமிழர் தென்பகுதிக்குப் பயணஞ் செய்திருப்பர் என்னும் கருத்தை வலியுறுத்துகிறது. இத்தென் துருவப் பயணக் கதையைக் கூறிய Mysteries of New Zealand என்ற நூலாசிரியர் Robyn Gosset இங்கே குறிப்பிடப்படுவோர் நாகபட்டினத்தைச் சார்ந்த இஸ்லாம் சமயத்தைத் தழுவின தமிழராக இருக்கலாம் என்றும், அடுத்த பந்தியிற் குறிப்பிடப்படுவது அவர்களுடைய மரக்கலத்தின் சிதைவாயிருக்கலாம் என்றும் கருதுவர். அந்நாளில் இந்துமாகடலில் வணிகஞ் செய்தோர் தமிழர், அராபியர், சீனர் ஆகியோரே. நியூசிலந்தாயிருக்கலாம் எனக் கருதப்படும் நாட்டுக்கு அராபியர் சென்றதாகக் கூறிய அல் இட்ரிசி (al-Idrisi)ⁱⁱ அதனை அடுத்துள்ள குளிர்பகுதி பற்றி எதுவும் எழுதவில்லை. கதையைச் சொன்னவர் கிழக்கிந்தியர்; Ludovico di Varthema பிரபுவுக்கு மொழி பெயர்த்தவர் சீனர்; இச்செய்தியை எழுதியவர் இத்தாலியர். எனவே, சென்றவர்கள் அராபியரும் சீனரும் அல்லாதோர் என்பது தெளிவு. ஆகவே, தென்துருவப் பகுதிக்கும் சென்றவர் தமிழரே என்பதற்கு இரண்டாவது கருத்து இருக்க முடியாது.

தமிழ் மணி

தமிழ் எழுத்துப் பொறிக்கப்பெற்ற சிறிய மணி ஒன்று வெலிங்டன் தொல்பொருட் காட்சியகத்திற் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வெளிப்பாடு: Te Pahu என்ற இடத்து மொளரி இன மக்களிடமிருந்த கப்பல் மணியொன்று கொள்ளையடிப்போரால் வடக்கே ஓக்லந்துக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டதென்ற செவிவழிச் செய்தி உலாவியது. அச்செய்திப்படி, நகலனுக்கு அண்மையில் நிகழ்ந்த மரக்கலச் சிதைவிலிருந்து பெறப்பட்ட மணி வடக்கே ஓக்லந்துக்கு 15 கி.மீ. தூரமான Tamterau கிராமத்துக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டிருக்க வேண்டும் மொளரிகள் வாழ்ந்த அக்கிராமத்துக்கு இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த அருட்திரு Robin William Colenso என்ற மதபோதகர் சென்றபோது உருளைக் கிழங்கு அவிக்கும் பாத்திரம் ஒன்றை அவர் கவனித்தார். கூர்ந்து பார்த்தபோது மணி வடிவிலிருந்த பாத்திரத்தில் ஏதோ எழுத்துக்கள் தெரிந்தன. வீட்டாரிடம் விசாரணை செய்தபோது மேல் வருமாறு கூறினர். "பெரும் புயலிற் சாய்ந்துகிடந்த பெரு மரத்தின் வேர்களிடையே கிடக்கக் கண்டெடுக்கப்பட்டது. இது பல பரம்பரையாக எமது குடும்பச் சொத்தாக இருந்துவருகிறது." அப்பாத்திரத்தின் தொல்பொருட் சிறப்பை உணர்ந்த மதபோதகர் அடுத்த நாள் இரும்புப் பாத்திரம் ஒன்றைக் கொடுத்துப் பண்டமாற்றாகப் பெற்றுக் கொண்டார். இது 1836இல் நிகழ்ந்ததுⁱⁱⁱ மிகுந்த கரிசனையுடன்பாதுகாத்த போதகர் தமது அந்தியகாலத்தில் வெலிங்டன் தொல்பொருட் காட்சி யகத்துக்கு அன்பளிப்புச் செய்தார். இவர் மணி பற்றிய தகவல்பல சேகரித்து வைத்திருந்தார் ஆயினும், அவை தவறி விட்டன! என்று கூறுவர்.

தமிழர் தாயகத்திலிருந்து வெகுதூரத்திலிருக்கும் கிழக்கிந்தியத் தீவுகளிலும் அடுத்த பகுதிகளிலும் தமிழர் வணிகம், அரசாட்சி, குடியேற்றம் என்பன வாயிலாகத் தமிழ்ப் பண்பாடு பரவியமை குறித்து அறிந்திருக்கிறோம். சீனாவுடனும் பெருமளவு வணிகத் தொடர்பிருந்தமை முதலிற் கூறியவாறு அங்கே காணப்படும் கீழேசீன எழுத்தும் உள்ள இரு தமிழ்க் கல்வெட்டுக்களால் உறுதிப் படுத்தப்படுகின்றது. பசுபிக் மாகடலில் இருக்கும் நியூசிலாந்திலும் தமிழன் கால் பதித்திருக்கிறான் என்பதற்கான சான்றுகள் உள.

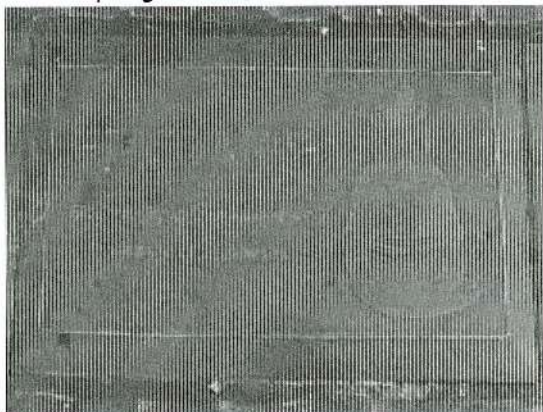
வெளி உலக அறிமுகம்: அருட் திருRichard Taylor 1855இல் எழுதிய Te Ika a Moari என்னும் நூலிலே முதன் முதலாகத் தமிழ்மணி பற்றியகுறிப்புக் காணப்படுகிறது. 1862 இல் அருட்திரு Colenso தென் தீவிலே டனிடினில் நிகழ்ந்த 'நியூசிலந்துக்கண்காட்சி' யில் இம்மணியை வைத்தார். மணியுடன் பின்வருமாறு குறிப்பு எழுதப்பட்டிருந்தது.

" This antique bell was found by the exhibiter in the interior of North Island in 1836. The inscription believed to be Javanese. It has been sent to England for translation."

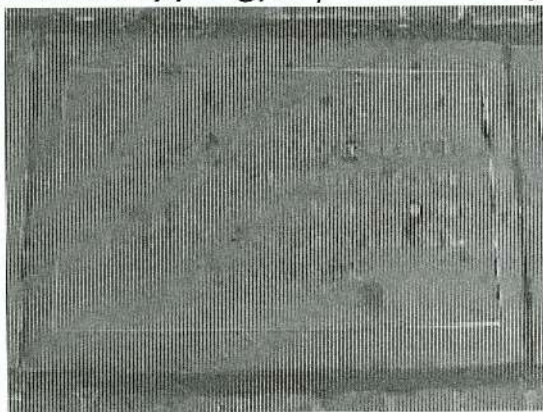
பாதிரியாரின் அன்புக்குரியவராயிருந்த J.T.Thomson என்ற நிலஅளவையாளர் 1865இல் 'தமிழ்மணி'யைப் படமெடுத்து இங்கிலாந்துக்கும் இந்தியாவுக்கும் அனுப்பினார் தென்னிந்திய அறிஞர் பார்த்ததும் தமிழ்மெழுத்தென உணர்ந்து அதன் ஆங்கிலமொழி பெயர்ப்பும் அனுப்பினர். மேலும் ஆய்வுக்காக Von Haast என்பார் இங்கிலாந்துக்கு அனுப்ப விரும்பியபோதும் மதபோதகர் அதனைப் பெறலரும் பொருளாகக் கருதி மிகத்தயக்கங் காட்டியமையால் முயற்சி கைவிடப்பட்டது. சிதைந்த கப்பலிற் பெயர்த்தெடுத்த எழுத்துப் பொறித்த வெண்கலத் தகடு தொலைந்ததை நினைத்து மணிக்கும் அக்கதி நேரலாம் எனப் பயந்தார் போலும். மீண்டும் Dr. Hector அவுஸ்திரேலியாவின் மெல்போர்ண் நகரில் நிகழ்ந்த கண்காட்சியில் வைக்க விரும்பியும் பொறுப்பெடுக்க விரும்பவில்லை.

வெலிங்டனிலிருந்து 719 கி.மீ. வடக்கே இருக்கும் வங்கரே(Whangarei) என்ற சிறு நகரத்தின் இதயப்பகுதியிற் பெருவீதி ஓரமாக நடைபாதை யில் பாம்பு வளைவில் 70x 35 செ.மீ. அளவான 70 வெண்கலத் தகடுகளில் நியூசிலாந்தின் வரலாறு சுருக்கமாக எழுதப் பட்டிருக் கிறது.அவற்றுள் இரண்டு தகடுகள் தமிழ்மணி தொடர்பானவை. எழுத்தும் மணியின் படமும் புடைப்பு முறையிலே (emboss) ஆக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் படம் அடுத்துத் தரப்படுகிறது.

வங்கரே நகரசபைத் தலைவரின் ஆதரவில் திரு. Lessey உதவியவை.
தமிழ் மணியின் படம்

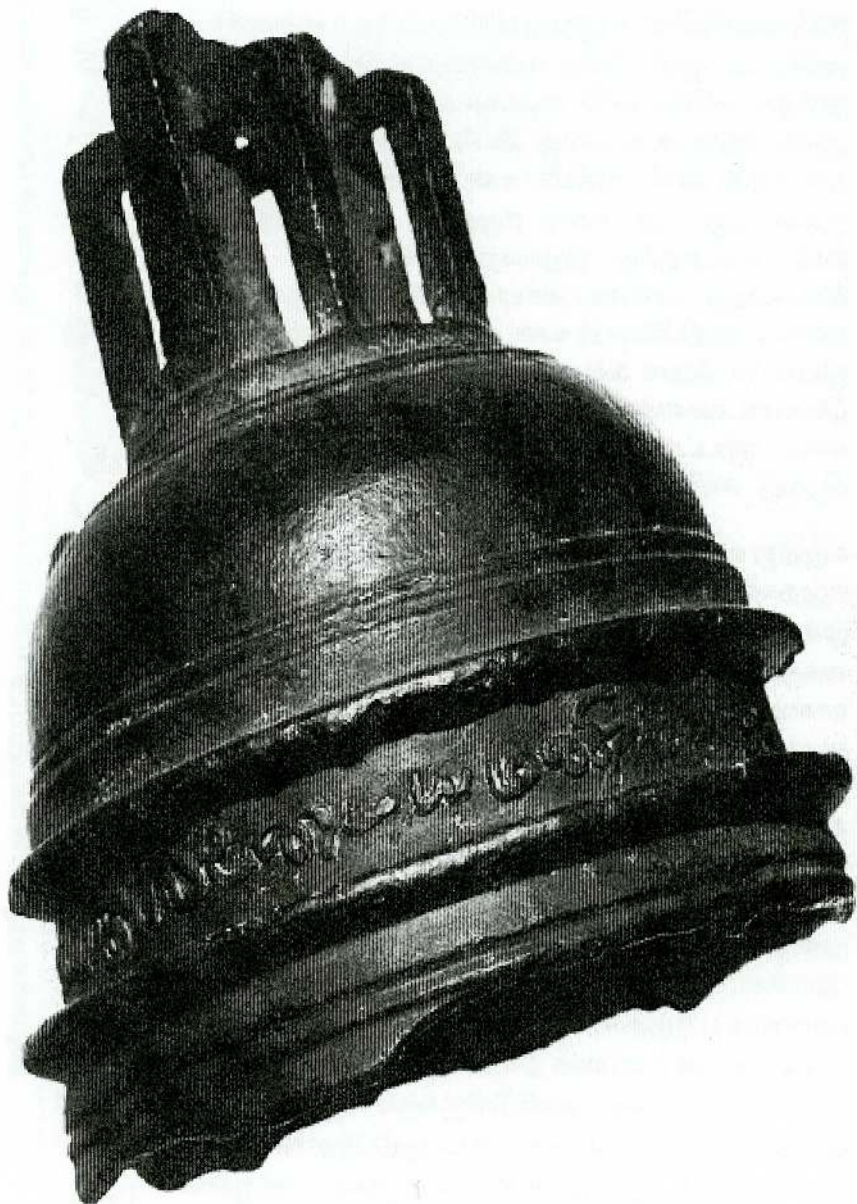
அருட்திரு. கொலன்சோ பற்றிய குறிப்பும் மணியைப் பெற்ற செய்தியும்

இக்குறிப்புஞ் செய்தியும் பின் வருமாறு:

WILLIAM COLENZO

Colenso made four trips to the Whangarei District
Fluent in Maori. He held church services. He discovered
new species of plants and animals. He received
the Tamil bell from it's use as a cooking pot

வெலிங்டன் தொல்பொருளகத்திலிருக்கும் தமிழ் மணி

தமிழ்மணியின் உருவம்: சிறியதாயினும் கைமணியன்று அச்சிற் கொழுவி மேலே வளையொன்றிற் பூட்டிக் கீழே நாக்குக் கயிற்றினால் அடிக்கக் கூடியதாக வார்க்கப்பட்டிருளது. அதனுடைய நாக்கு இப்போதில்லை. கீழ்ப்பாகம் நாலைந்து செ.மீ.வரையில் உடைந்து ஒழுங்கு இல்லாதிருக்கின்றது. 'மு' என்ற எழுத்தின் ஊடாக ஐந்தாறு செ.மீ. உயரத்துக்கு ஒழுங்கற்ற மெல்லிய வெடிப்பு இருக்கிறது. மணியை அச்சாணியிலே கொழுவுதற்கான தலைப் பகுதியிலேயும் உடைவுளது கீழ்ப்பாகம் உடைந்த நிலையில் இதன் கூடிய விட்டம் 13 செ.மீ. உயரம் 9 செ.மீ. இவ்வடைவுகள்கடலலையாற் கற்களிடையே அடிபட்டதனால் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அல்லது மொளரிப் பெண்கள் கிழங்கு அவித்தபோது வெடித்து உடைந்திருக்கலாம்.

எழுத்து வார்ப்புங் காலமும்: மணியைச் சுற்றி இரண்டு எழுதகத் திரணை வரிகளுக்கிடையே சுற்று வட்டத்தின் முக்காற் பங்கிற் புடைப்பாக (emboss) "முகையதீன வககுசவுடையகபலுடையமணி" என எழுத்தும், அழகுக் காகவும் பலத்துக்காகவும் சிறியனவும் பெரியனவுமான எழுதகத் திரணைகளும் வெண்கலம் உருக்கி மணியாக வார்க்க உதவுகிற அச்சிலேயே (mould) தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திரணைகளுக்கு இடையே எழுத்துக்கள் இருப்பதால் பழுதின்றி இருக்கின்றன. சொற்களுக்கு இடைவெளி இல்லை 'உடைய' என்ற சொல் இரண்டு முறை வருகின்றது. கப்பல் என்ற சொல்லின் ஒரு 'ப' இல்லை. மெய் எழுத்துக்களுக்குப் புள்ளிகள் இல்லை. (முன்னைய ஏடுகள், உறுதிகள் மெய்ப்புள்ளியின்றியே எழுதப்பட்டன என்பதை நினைவிற்கொள்ளவேண்டும்) Von Haast என்பவர் மணியிலிருக்கும் எழுத்துக்களுக்கும் கன்ரபெரி (Christchurch) வடபகுதியிலுள்ள Weka Pass என்ற இடத்துக் குகைஓவியங்களுக்கும் ஒற்றுமை இருப்பதாகக் கருதுகிறார்.^{iv}

இணையியலுரைபுத்தொகுப்பு

தமிழ்மணி எழுத்துக்களின் மீள்படிப்புடம் ஊடாக சிறு வெடிப்புச் செல்வதை அவதானிக்க.

இந்திய அறிஞர் சில எழுத்துக்கள் பழைய பாணி எனச் சொல்லுதலால் சற்றுப் பழமையானதாக இருக்கவேண்டும் என J.T. Thomson, F.R.G.S. தன் ஆய்வுக் கட்டுரையிற் குறிப்பிட்டுள்ளார். Hectorக்கு ஆங்கிலத்திற் பெயர்த்தெழுதிய இலங்கை அறிஞர் "மணியில் எழுதியிருப்பது இலக்கணச் சுத்தம் இல்லை" எனக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். பேராசிரியர் விசுவநாதனும் "மணியின் எழுத்துப்பாணி தமிழ் நாட்டில் எக்காலத்திலும் சரியானதாக இருந்திருக்க முடியாது; தமிழர் குடியேறி வாழ்ந்த யாவாவிலோ அதனை அடுத்த நாடொன்றிலோ 400 அல்லது 500 ஆண்டுக்கு முன்னர் வார்ப்புச் செய்யப்பட்டிருக்கலாம்" என்று கூறியிருக்கிறார். அக்காலத்தில் மணி வார்ப்பித்த கப்பல் உரிமையாளரின் பிரதிநிதியோ வார்ப்பு வேலை செய்த கம்மாளனோ ஏட்டறிவுள்ளவனாக இருந்திருப்பான் என எதிர்பார்க்க முடியாது. தமிழ் நாட்டுக் கல்வெட்டுக்களைப் பார்த்தால் விளங்கும். 'மரக்கல + ஆயர் எனப் பிரித்து மரத்தாற் செய்யப் பெற்ற கடற் கலங்களுக்கு உரிமையாளர் எனப் பொருள்கொள்ளப்படும். 15 ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னரே முஸ்லிம்கள் தமிழ்நாட்டிற் கலக்கத் தொடங்கினர். எனவே, இந்த மணி இந்தியாவிலேதான் வார்க்கப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்று கொள்ளவேண்டிய அவசியமில்லை. சோழர்கடல் கடந்தும் சாம்ராஜ்யம் நிறுவிய காலத்திற் கிழக்கிந்தியத் தீவுகளிலும் தமிழர் குடியிருப்புகள் தோன்றின.

இந்தியக் கலை, பண்பாடுகள் பரவியிருந்தமைக்குப் பல சான்றுகள் உண்டு. இந்தவகையில் யாவாத் தீவில் வார்க்கப்பட்டிருக்கலாம் என்ற கருத்தை ஏற்றல் பொருந்தும். 1867இல் John Crawford என்பவர் "போர்த்துக்கீசர் கிழக்கிந்தியத் தீவுக் கூட்டங்களுக்கு முதலிற் சென்ற போது யாவா மக்கள் திருந்தியவர்களாகவும் கமத்தொழில், இரும்பு வெண்கலங்களில் ஆயுதங்கள், ஆபரணங்கள் செய்வதிலே திறமையானவர்களாகவுமிருந்தனர். நியூசிலாந்திற் கண்டெடுக்கப்பட்ட மணியாவாவில் பண்டைய இந்துக் கோயில்களிற் பிராமணர் பயன்படுத்திய மணிகளைப் பெரிதும் ஒத்திருக்கிறது" எனக் கூறினார். 'யாவாவின் வரலாறு' என்ற நூல் எழுதிய Sir Stamford Raffles நியூசிலாந்து மணி போன்ற இரண்டு மணிகளை நூலிற் காட்டியுள்ளார். போர்த்துக்கீச வரலாற்றாசிரியர்களுட் பழையவரான Barbosa யாவாவிற் செய்யப்

பட்ட மணி, சேமக்கலம் என்பன போர்த்துக்கீசக் கப்பல்கள் பலவற்றிற் காணப்பட்டன எனக் கூறியிருக்கிறார்.^{vi}

மேலே காட்டிய கருத்துக்களை மனதிற் கொண்டால், தமிழ் மணி 15 ஆம் நூற்றாண்டில் தென்னிந்திய இஸ்லாமிய வணிகரின் அல்லது போர்த்துக்கீசக் கப்பலுக்காக யாவாவில் அல்லது அதற்கு அண்மையான தீவுகளில் வார்க்கப்பட்டிருக்கலாம் எனக் கொள்ளமுடியும்.

மணி நியூசிலாந்துக்கு வந்த வழி

"Robert Langdon என்பார் தமது The Lost Caravel என்ற நூலில் "கிழக்கிந்தியத் தீவுகளிலிருந்து ஒரு நினைவுப் பொருளாக 'தமிழ் மணி' ஸ்பானியரால் தமது நாட்டுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு, பின்னர் அவர்களின் சிறு கப்பல்களிலே பசுபிக் தீவுகளுக்குக் கொண்டு வந்தபோது ருமொற்று தீவுக் கூட்டங்களயலில் (Tuamotugroup) உடைந்துவிட தப்பிப் பிளைத்தவரால் அல்லது அவர்களின் பரம்பரையினரால் கலாச்சாரப் பொருளாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்க வேண்டும். இது 1550 வரையில் நிகழ்ந்திருக்கும்"^{vii} எனக் கூறுகிறார். நினைவுப்பொருளாகக் கொண்டு சென்றவர்கள் தமது நாட்டிலேயே பாதுகாப்பாக வைத்திருப்பே! உடைந்தமைக்குக்காரணமாக சிறுகப்பல் என்றவர் நினைவுப் பொருளைக் கொண்டு போயிருக்கலாமாம்! வெலிங்டன் துறைமுகம் சுத்தப்படுத்தப்பட்டபோது எடுக்கப்பட்ட ஒரு ஸ்பானிய உருக்குத் தொப்பிக்கும் தமிழ் மணிக்கும் முடிச்சுப்போட வலிந்து மேற்கொள்ளும் கற்பனை இது என்றே கொள்ளக் கிடக்கின்றது.

"எமக்குத் தெரிந்த வரையில் இந்தியர்களின் தொடர்பு பாலித் தீவுக்கு அடுத்த லொம்பொக் வரையிலுமே இருந்தது. நியூகினியாவுக்கு மேற்கே யுள்ள வாசனைச் சரக்கு வணிகம் ரெனெற் (Ternate) ரிடோர் (Tidore) அம்பொய்னா (Ampoyna) என்ற நாட்டு ஆட்சியாளரின் கையிலேயே இருந்தது. பிஜித் தீவிலிருக்கும் பாறை எழுத்து பண்டைய இந்திய அல்லது சீனஎழுத்தாக இருக்கலாம்; அவ்வெழுத்து இன்னும் சரியாக

வாசிக்கப்படவில்லை. நியூசிலாந்தில் இம்மணியைத் தவிர வேறு இந்தியச் சின்னங்கள் இல்லை.(இருந்தவை அழிக்கப்பட்டு அல்லது மறைக்கப்பட்டுள்ளனவே) எனவே, மணி வந்தவழி தனித்தன்மை வாய்ந்ததாயிருப்பதுடன் இன்னமுந் தீர்வு காணப்படாமலே இருக்கிறது. இந்தமணி முகையதீன்வக்ஸ் என்பவரின் கப்பலிலேயே நியூசிலாந்துக்கு வந்திருக்கலாம்." எனக் கூறிய Brett Hilder கடல் நீரோட்டங்களின் படமும் வரைந்து, உடைந்த சில கப்பல்கள் நீரோட்டங்களினால் பல மைல் தூரம் இழுபட்ட செய்திகளையும் ஆதாரமாக எடுத்துக்காட்டி அக்கப்பல் வந்தவழியை ஆயிரத்திலொன்றாக நிகழ்ந்திருக்கக் கூடிய நிகழ்வைப் பின்வருமாறு கூறி நிறுவ முயல்கிறார்.

"1400க்கு முன், யாவா முதலான தீவுகளில் வியாபாரம் இந்தியரின் கையிலிருந்தது; அக்காலத்தில் முதலிற் பௌத்தராயிருந்த யாவா, பாலிமக்கள் இந்துக்களாக மாறினர்; கி.பி. 500 காலத்தது எனக் கருதப்படும் Borobodoer புத்தகோயில் சார்ந்த பாறைகளில் இந்திய மரக்கலங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன; அவற்றில் கட்டுமரங்களும் ஒரு இரட்டைப் பாய்மர மரக்கலமும் அடங்கும். யாவா வரையிலான இந்தியரின் வணிகம் 1400க்குப் பின் அராபியரின் கைக்கு மாறியது. இக்காலத்துக்குப் பின் இந்தியரின் கப்பல்கள் அராபியரின் கப்பல் கட்டுகிற முறையைப் பின்பற்றியனவாக இருக்கலாம்; அவர்கள் இந்துமாகடலில் மடகாஸ்கார், சோபாலா வரையில் வணிகத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர். இந்து மாகடலின் மேற்குப்பகுதியில் தமிழ் மணி இருந்த மரக்கலம் வணிகத்தில் ஈடுபட்டபோது சேதமடைந்து கடல் நீரோட்டத்தில் அகப்பட்டு 5000 மைல்தூரம் இழுபட்டு நியூசிலாந்தின் மேற்குக் கரையில் வந்தடைந்திருக்கலாம்." viii

நீரோட்ட இழுபாட்டுக் கொள்கையைப் பயன்படுத்த முயன்றவர் கிழக்கிந்திய தீவுகளில் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய மரக்கல உடைவு நீரோட்டங் காரணமாக நியூசிலாந்துக்கு வருஞ் சாத்தியம் இல்லா மையை உணர்ந்து இந்து மாகடலின் மேற்குக் கரையில் உடைந்து வந்திருக்கலாமென்று கூறுகிறார். இவருடைய கொள்கை வெறும் ஊகமேயன்றி ஆதாரம் இல்லாததே.

"யாவாவில் அல்லது அதனை அடுத்த தமிழர் பண்பாடு பரவிய தீவொன்றில் தமிழ்மணி வார்க்கப் பெற்றிருக்கலாம். இதுபோன்ற மணி இந்தியாவின் பிராமணர் சமய நிகழ்வுகளிற் பயன் படுத்துகின்றனர் என்றும் யாவாவிலிருக்கும் இந்துக் கோயில்களில் மிகச் சாதாரணமாகக் காணப்படுகிறது என்றும் ஸ்ரீர ஸ்தாம்ஓரட ரூர்லஸை என்பார் தாம் எழுதிய 'யாவா வரலாறு' என்ற நூலில் நியூசிலாந்தின் தமிழ் மணியைப் பெருமளவு ஒத்த இரண்டு மணிகளைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். என்று நாம் எழுத்துவாற்புப் பகுதியில் கூறிய செய்தியைக் குறிப்பிடும் Crawford "தமிழ்மணி இருந்த மரக்கலம் போலிநேசியன் தீவுகளுக்கயலில் அவலப்பட்ட வேளையிற் கரைசேர அத்தீவுகளில் உள்ளவர்கள் மணியின் அசாதாரண தோற்றங் காரணமாகக் 'குலதனமாகப்'(tribal heirloom) பேணியிருக்கலாம். பின்னர், மெளரி இன முதற் குடிபெயர்வுக்காலத்தில் (8-9ஆம்நா.ஆ) அவர்களின் தனிமரத்திற் குடைந்த துருப்புகளாற் செலுத்தப்படும் canoe என்னும் நீண்ட வள்ளங்களுள் ஒன்றில் நியூசிலாந்துக்கு வந்து சேர்ந்திருக்கலாம்" எனக்கருதுகிறார். (காலம் பொருந்தாது) தமிழரின் கப்பல் வந்திருக்கலாம் என்ற எண்ணத்துக்கு அவரும் இடங் கொடுக்கவில்லை. தமிழ்மணி யாவாவில் வார்க்கப்பட்டிருக்கலாமென்ற கருத்தைப் பேராசிரியர் விசுவநாதனும் பின்னர் வெளியிட்டிருக்கிறார்.

"A.G.Bagnall, G.C.Patersen ஆகிய இருவரும் அருட்திரு கொலன்சோ பற்றி எழுதிய நூலில் Crawford இன் மேலே கூறிய கருத்தை ஏற்று "மெளரிகள் குடி பெயர்ந்து தமது நீண்ட வள்ளங்க எலில் திரிந்து நியூசிலாந்துக்கு வந்த 1350க்குப் பிந்தாத காலத்தில் தமிழ் மணியையுங் கொண்டு வந்திருக்கலாம்; இன்னுமொரு வழியிலும் வந்திருக்கலாம்" எனத் தொடங்கி "ஆசிய நாட்டுக்கப்பல் எனக் கருதப்படுங் கப்பலின் சிதைவு ஒக்லந்து மாநிலத்தில் Raglan க்கு அண்மையாக மணலிற் புதையுண்டு கிடந்து 1877இற் கண்டுபிடிக்கப் பட்டது; இச்சிதைவில் இருந்த தமிழ்மணி மெளரிகளால் எடுத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கலாம்; இது 15ஆம், 16ஆம் நூற்றாண்டில், தஸ்மன் வருகைக்கு முன்னரே நிகழ்ந்திருக்கலாம்" ^{ix} எனக் கூறுகின்றனர்.

"தென்னிந்தியரின் வணிகம் பரவியிருந்தது எனினும், 15 ஆம் நூற்றாண்டை அடுத்த காலத்தில் இந்தியரின் மரக்கலங்கள் பல போர்த்துக்கீசர், டச்சுக்காரர், ஆங்கிலேயர், ஸ்பானியர்களாற் பறித்தெடுக்கப்பட்டன; ஆயினும், மணிசார்ந்த மரக்கலம் தென்னிந்திய மாலுமிகளாற் செலுத்தப்பட்டு, நியூசிலாந்துக் கரையில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆய்வாளரின் கவனத்தை ஈர்த்துள்ள தமிழ் மணியின் வயது ஆய்வில் மிக முக்கியமானதாகும்; நான் கருதுவதுபோலத் தொன்மை யானதாயிருந்தால், இது மெளரியின் இடப்பெயர்வுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையதாயிருத்தல்வேண்டும்."^x என J.T.Thompson குறிப்பிடுகின்றார். (இவரே தமிழரின் கப்பல் ஆற்றல் பற்றி மார்க்கோபேலோ கூற்றாகக் காட்டிய பக். 37 பார்க்க.) "Te Pahu மெளரி இன மக்களிடம் ஒரு கப்பல் மணி இருந்தது; அது திடீர் தாக்குதற் காரராற் கொள்ளையடிக்கப்பட்டு வடஒக்லந்துக்குக் கொண்டுசெல்லப்பட்டுவிட்டது" என்ற அப்பகுதி வாழ் மெளரி மக்களிடையே வழங்கும் செவிவழிக் கதை இவர்களின் கருத்துக்கு அதரவு தருவதாக இருக்கலாம்.

நியூசிலாந்து நாட்டை முதன் முதற் கண்டறிந்தவர் கப்ரின் குக் என்ற கருத்துக்கு முதன்மை அளித்தனர். அவருக்கு முன்னரே வேறு நாட்டவர்கள் வந்திருக்கின்றனர் என்ற கருத்து இடையிடையே

வெளியாகியபோதும் அதற்கான சான்றுகள் முன்வைக்கப்பட்ட போதும் ஏதோ சில காரணஞ் சொல்லி ஏற்க மறுத்து வருகின்றனர் மேலைநாட்டு ஆய்வாளர் சிலர். மறுக்கவோ சமாளிக்கவோ முடியாத வகையில் தமிழ் எழுத்துப்பொறித்த கப்பல்மணி வெளிப்பட்டதும், அது இன்றும் பாதுகாப்பாயிருப்பதும் அவர்களின் இம்மனப்பான்மைக்குப் பெருந் தடையாக இருகின்றது. அங்ஙனமாகவும், இந்த மணி கப்ரின் குக்குக்கு முந்தியதன்று எனக் கூற முற்பட்டவர்களும் ஐரோப்பியரான திமிங்கில வேட்டைக் காரரார் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கலாம் என்று கூறியவர்களும் உளர்.

மரக்கலச் சிதைவு

New Zealand Mysteries என்ற நூலின் ஆசிரியர் Robbyn Gosset என்பவரும் இங்கிலாந்து நீர்முழ்கிப்படைக் கட்டளை அதிகாரியாய் இருந்து ஓய்வு பெற்ற Gavin Menzies என்பவரும் Ruapuke மரக்கலச் சிதைவு, மணி, பாறைப் பொளிவு என்பன தமிழருடையனவே எனக் கருதுகின்றனர். முதலில் ஆசிரியர் Robbyn Gosset இன் கருத்துக் களைப் பார்க்கலாம்.

"ஓக்லந்து மாநிலத்தைச் சேர்ந்த Ragalan, Kawhia என்ற பட்டினங்களுக்கு இடையே உள்ள Ruapuka கடற்கரையிலிருந்து சில நூறு மீற்றர் உள்ளே மரக்கலம் ஒன்றின் சிதைவுகள் மணலிற் புதையுண்டு கிடப்பதை 1875 ஆமாண்டு, அப்பகுதியைச் சார்ந்த T.B.Hills என்ற மருந்தகத்தவரும் R.J.O'Sullivan என்ற கல்வியதிகாரியுங் கண்டனர். மருந்தகத்தவர் அப்பகுதியில் வாழ்ந்த மெளரி இன முதியவரிடம் இச்சிதைவுகள் பற்றி ஏதாவது தெரியுமா என விசாரித்தபோது அது 80 ஆண்டுக்கு மேலாகக் கிடப்பதாகவும் தனது பேரனார் 'கப்ரின் குக் வரப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே அச்சிதைவு இருந்தது' எனச் சொன்னதாகவும் கூறினாராம். அப்பகுதியில் முன்பு வாழ்ந்தவர்கள் 1819 இல் இடம் பெயர், Waikato tribes மக்கள் அங்கே குடியேறியமையே விசாரணை நிகழ்ந்த காலத்தில் வாழ்ந்தவருக்குக் கப்பற் சிதைவு பற்றிய செய்தி எதுவும்

தெரியாமலுக்குக் காரணம் எனக் கருதப்படு கிறது. இவ்வழியாக வந்து போய்க்கொண்டிருந்த மதபோதகர்கள் வேறு பல விஷயம் பற்றி விரிவாக எழுதினர். எனினும், இச்சிதைவுகள் பற்றி எதுவுமே குறிப்பிடவில்லை!

இம்மரக்கலச் சிதைவு புயற்காற்றுடன் கடல் பொங்குங் காலத்திற் தரைப்பகுதியினுள்ளே தள்ளப்பட்டு மணலால் முழுதாக மூடப்படு வதும் மற்றொரு பெருக்குக் காலத்தில் அலைகளால் மணல் மீள இழுக்கப்பட சிதைவு வெளிப்படுவதும் மாறி மாறி நிகழ்ந்தன என்பது கருத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டும். இங்ஙனம், மீண்டும் 1877, 1893, 1902, 1912 - 14 ஆமாண்டுகளில் வெளிப்பட்டன. வெளிப்படுங் காலத்தில் மக்கள் சில துண்டுகளை எடுத்துச் சென்றி ருக்கின்றனர். 1912இல் வெளிப்பட்டபோது வெடிப் பொருள்களினால் அக்கப்பற் பொருத்துக்கள் பிரிக்கப் பட்டனவாம்.

அச்சிதைவின் பெரிய பாகத்தைத் தேக்கு மரத்தாற் செய்ததும் முலை விட்டமாகப் (diagonal planking) பலகை பொருத்தப் பெற்றதுமான பெரிய கப்பலின் மேல் தளத்தின் ஒரு பகுதியோடு கூடிய, கப்பற் கொட்டின் ஒரு பக்கம் எனக் கருதினர். மர ஆணிகளும், வெண்கல ஆணிகளும் பலகை பொருத்துதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தன. வெண்கல ஆணிகள் 625 மி.மீ.நீளமும் 6.3கி.கி. நிறையுமானவை. இம்மரக்கலச் சிதைவு பற்றிய ஆராய்விற்கு பலர் ஈடுபட்டிருந்தனர். அப்பகுதியைச் சார்ந்த E.Allan Aubin, C.S. Hunt என்ற இருவரும் பெரிதும் முயன்றபோதும் ஊறுதியான முடிவு எதையும் மேற்கொள்ள முடியவில்லை.

1877 இல் இனந்தெரியாத எழுத்துப் பொறித்த வெண்கலத் தகட்டைக் கப்பலிலிருந்து பெயர்த்தெடுத்து ஆராய்வுக்காக ஒக்லந்துக்கு அனுப்பினர். துரதிஷ்டவசமாக அங்கே போய்ச் சேரவில்லையாம்! வழியிலே தவறிவிட அது சின்னஞ் சிறிய பொருளா? "அதிலிருந்த எழுத்து போதகர் Colenso மீட்டெடுத்த மணியிலிருக்கும் எழுத்துப் போன்றதென T.B.Hill கருதினார்." அது வெண்கலத் தகடாகையால், வேறு நோக்கங் கொண்டவர்கள் அழித்திருந்தாலன்றி, தானாக உக்கி

அழியாது. ஆதலால், எப்போதாவது வெளிப்படும் என எதிர் பார்க்கலாமா! வெளிப்பட்டு எழுத்து வாசிக்கப்படும்வரை உறுதியான எந்த முடிவுக்கும் வரமுடியாது. தொலைந்து 130 ஆண்டுகளுமாகி விட்டதே!

“இங்கிலாந்து நீர்முழுகிப்படைக் கட்டளையதிகாரியாயிருந்து ஓய்வு பெற்ற Gavin Menzies என்பார் சீனரே 1421 இல் உலகைக் கண்டறிந்தவர்கள் என்றும் அவர்கள் ஆக்கிய தேசபடங்களை வைத்துக் கொண்டே கொலம்பஸ் முதலான ஐரோப்பிய தேச ஆய்வாளர் புறப்பட்டனர் என்றும் பண்டை நாளிற் புகழ் பெற்றிருந்த ‘பட்டு வணிக வழி’ யில் சீனருடன் ஏற்பட்ட தொடர்பினால், சீனரின் தேசபடங்களைப் பெற்றனர்” என்றுங் கூறுவர். சீனர் உலகப்படம் தயாரித்திருந்தனர் என்பதை மேலைநாட்டார் இப்போது ஒப்புக் கொள்ளத் தொடங்குகின்றனர்”. (Domion Post p.A3 of 25.03.06.) Gavin Menzies என்பவர் “ சீன வணிகக் கப்பல்களுக்குச் சிறப்பளிக்க முற்படுகின்றவராயினும், Ruapuka கடற்கரைக் கப்பற் சிதைவு, மதபோதகர் Colenso மீட்டெடுத்த மணி, (இப்போது மெளரி இனத்தவர்கள் தாம் முன்பு வாழ்ந்த தீவிலிருந்து வந்ததென நம்பி வைத்திருக்கும்) பறவை உருவக்கல் என்பவற்றுக்கும் தமிழ்க் கடலோடிகளுக்கும் தொடர்பிருக்கலாம்” எனக் கூறுகிறார். மேலும், அக்கப்பல் தேக்கம் பலகையாலானது. ஆதலால், தென்னிந்தியக் கப்பலாயிருக்கலாம்” என முதலிற் கூறினாரேனும், “ 2002 ஆமாண்டில் அம்மரக்கலச்சிதைவு இருந்த இடத்துக்கு அண்மையில் ஐரோப்பிய ‘ஓர்க்மரத்’ துண்டு கிடந்தமையால் முன்னணி ஆய்வாளர் ஐரோப்பியக் கப்பல் எனக் கருதுவதாகவுங்” கூறுகிறார். (உடைந்த கப்பலே 500 மைல் இழுபட்டு வந்ததாகக் கூறும்போது ஒரேயொரு ஓர்க்மரத்துண்டு சில மைல் மிதந்து வந்திருக்கலாம். ஆய்வாளரின் மனப்பான்மை?) எனினும், இறுதியில், “கப்பல், நேர்த்திக்கடனாக வைத்தபொருள்(பின்னேவரும் பறவைக் கல்), பாறைப் பொளிவு ஆகிய சான்றுகளை இணைத்துப் பார்க்கும்போது அம்மரக்கலச் சிதைவு சீன junk இனக் கப்பல் (பல பாய்மரங்கள் நிறுவப்பெற்ற

கப்பல்வகை) கூட்டத்துடன் வந்த தமிழரின் junk இனக் கப்பல் என ஓரளவு நிச்சயமாகக் கூறலாம்”^{xi} என்கிறார்.

உடைந்த கப்பல்பற்றிய வேறு ஆய்வாளரின் கருத்துக்கள் வருமாறு:
 "இந்திய வணிகர் மலாயா, கிழக்கிந்திய தீவுகளில் வணிகத் தொடர்பு வைத்திருந்தனர் என்பது அங்கெல்லாங் காணப்படும் இந்திய பண்பாட்டுச் சின்னங்களால் உறுதிப் படுத்தப்படுகிறது. அவர்களுள் துணிவுள்ள ஒருவன் பசுபிக் பெருங்கடலிலும் பயணஞ் செய்திருக்கலாம்" என மதபோதகர் வரலாற்றை ஆராய்ந்த A.G. Bagnal & G.C. Paterson கூறுவர்^{xii}.

நியூசிலாந்தில் தெற்கேயிருக்கும் நகரமாகிய டனிடினிலிருந்து வெளியாகும் Otago Witness, என்ற பத்திரிகை 22 June 1893 இதழில் ஒரு கப்பற்கொட்டுப் பகுதியில் Mohoyd Buks என எழுதியிருந்ததாகச் செய்தி வெளியிட்டிருந்தது. ஆனால், பத்தாம் நாள் Dr.Hector ஒரு பெரிய வெடிகுண்டைப் போட்டார். "மணியில் இருக்கும் எழுத்துத் தமிழாக இருக்க, கப்பற் கொட்டிலிருந்த {hull} தகட்டிலும் தமிழ் எழுத்தாயிருந்திருப்பின் அதனை வாசிக்கக் கூடியவர் ஒக்லந்தில் எவருமேயில்லை. பண்டைய இந்தியக் கப்பலில் ரோமன் எழுத்தில் பெயர் எழுதப்பட்டிருக்க முடியாதே! இது ஏமாற்று வேலை. அக்கப்பல் கீழைநாட்டது எனத் தோன்றுகிறது எனினும், தமிழருடையதாயிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை" என அவசரமாக எழுதினார்.

அப்பத்திரிகை Mohoyd Buks எனப்பெயர் எழுதியிருந்ததாகச் செய்தி வெளியிட்டதே தவிர இன்னமொழி எழுத்து எனக் குறிப்பிட்டதாகத் தெரியவில்லையே! பெயர் எழுதப்பட்டிருப்பதைக் கூற விரும்பிய பத்திரிகை அப்பெயரை அதே மொழியில் எழுதிக் காட்டமுடியுமா? Dr.Hector கருதியவாறு ரோமன் எழுத்தில் தமிழ் நாட்டுக்கப்பலின் பெயர் எழுதப்பட்டிருந்தாலும் அது புதுமையன்று. சுங்க காலத்திலிருந்தே மேற்கே கிரேக்கர், ரோமருடன் வணிகத் தொடர்பு இருந்திருக்கிறதே! கொற்கை, காவிரிப்பூம்பட்டினம் முதலான துறைமுக நகரங்களில் யவனர் (ரோமர், கிரேக்கர்) வணிகக்

குடியிருப்புகள் இருந்ததாக சங்க இலக்கியங்களும் சிலப்பதிகாரமும் பிறநாட்டுக் குறிப்புகளும் தெளிவாகக் கூறுகின்றன. அங்ஙனமாக, ரோமரின் நாட்டுக்குச் செல்லுங் கப்பலில் அந்நாட்டவரின் வசதிக்காக அந்நாட்டவரின் எழுத்தில் ஒரு பக்கத்திற் பெயரை எழுதியிருத்தலா காதா? ரோமரின் கப்பலைத் தமிழ் நாட்டவன் வாங்கியமையால் ரோம எழுத்திலும் உடைமையாளனின் பெயர் எழுதப்பட்டிருக்கலாமன்றோ? இன்று ஆங்கிலத்திலும் பெயர் எழுதப்படுகின்றதே. நியூசிலாந்தி லிருந்தே வெளியாகும் அப்பத்திரிகை ஏமாற்றுச் செய்தி வெளியிட வேண்டிய அவசியமென்ன? அச்செய்தி வெளியாகிப் பத்து நாளில் ஏமாற்றுச் செய்தி என எழுதிய Dr.Hector அப்பத்திராதிரிடம் விளக்கங் கேட்டுந் திருப்தியடையாமலேயே முடிவுக்கு வந்தாரா? அங்ஙனமாயின் குறிப்பிட்டிருப்பாரே. அக்கப்பல் கீழைத்தேசத்தது எனக்கூறும் Dr.Hector தமிழகம்சார்ந்ததாக இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என அடித்துக் கூறுகிறாரே! ஏன்? அவருடைய இந்த அவசர மறுப்புக்குச் செய்தி வெளியிட்ட பத்திரிகையும் வாய்முடிக் கொண்டது. போதகர் முதலான மற்றவர்களுக்கும் அதுபற்றி மறு சிந்தனை தோன்றவில்லை! பத்திரிகை குறிப்பிட்ட றகலன் சிதைவிற் பெயர் இருந்தது, கப்பற் கொட்டுப் பகுதியிலா அல்லது அதிலிருந்து பிரித்துத் தொலைத்த வெண்கலத்தகட்டிலா என்பதுந் தெளிவில்லை.

"மணி சார்ந்த கப்பல் தென்னிந்தியக் கடலோடிகளாற் செல்லுத்தப்பட்டு நியூசிலாந்துக் கரையில் உடைந்து ஒதுங்கியிருக்கக்கூடும் என J.T.Thomson கூறுகிறார்.^{xiii}

வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற கடலோடி குக் (captain Cook) என்பவர் பயன் படுத்திய Endeavour என்ற கப்பலின் பிற்காலம் பற்றிப் பலவித கருத்து, ஒன்றுக்கொன்றுமுரணானவையும், தெரிவிக்கப்படுகின்றதே! அங்ஙனமாக, அதற்கும் பல்லாண்டு முன்பே வந்து சிதைந்த கப்பல் பற்றி, அக்கப்பலின் சிதைந்த கொட்டு பலகை, பலகையாகப் பிரிக்கப்பட்டு அழிந்துவிடமையாலும் கொட்டிலிருந்து பெயர்த்தெடுத்த வெண்கலத்தகடும் மறைந்த நிலையில் திடமாக எதுவுங் கூற முடியாது.

வெகாபாஸ் சுண்ணக்கற்பாறை ஓவியங்கள்

வெகாபாஸ் சுண்ணக்கற்பாறை ஓவியங்கள்

வெகாபாஸ் சுண்ணக்கற்பாறை ஓவியங்கள்

வெகாபாஸ் சுண்ணக்கற்பாறை ஓவியங்கள்
முன்னைய ஓவியங்கள் அழிந்திருப்பதையும் அவற்றின்மீதும் அயலி
லும் பின்னர் புதுப்பிக்கப் பெற்றிருப்பதும் கூர்ந்து பார்க்கத் தெரியும்.

தென்தீவிலே கிறைஸ்தர் சேர்ஜ் (Christ Church) என்ற நகரத்திலிருந்து ஏறத்தாழ 60 கி.மீ தூரத்தில் வெகாபாஸ் (Weka pass) என்ற இடமிருக்கிறது. விவசாய வேலைகளுக்காக ஆண்டில் ஆகஷ்ட முதல் அக்டோபர் முடிய, பிறர் செல்லமுடியாது. மேய்ச்சல் தரையாக இருக்கும் ஏற்ற இறக்கமான மலை மேடுகளில் ஒன்றரைக் கிலே மீற்றர் வரையில் நடந்து சென்றால் ஒரு பெருஞ் சுண்ணாம்புக் கற்பாரின்- இலங்கைச் சிகிரியவளைவு போன்ற- உள் வளைவில் தீட்டப்பெற்ற சித்திரங்களைக் காணலாம். இச் சுண்ணாம்புக் கற்பார்படை படையாக ஐந்தாறு மீற்றர் உயரமானது; ஏறத்தாழ பதினைந்து மீற்றர் நீளமும் ஒன்றரை மீற்றர் உயரமுமான சூரிய வெளிச்சம் விழக் கூடிய வளைவிற் சித்திரங்களுள். சித்திரம் எழுதப்பெற்ற பகுதியிற் பலஇடங்களில் தகடுதகடாகக் கழன்று விழுந்திருக்கின்றன. இதனாற் சில சித்திரங்களின் பாகங்கள் இல்லாமற்போய்விட்டன. இவற்றை வரைந்தவர் தேர்ச்சி பெற்ற ஓவியராக இருக்க முடியாது. இவை குறியீட்டுச் சித்திரங்கள் எனவுங் கருதலாம். இங்கே முதலாவது பிரிவாகக் கூறப்படும் புள்ளிக் கோடுகளாயிருக்குஞ் சித்திரங்கள் மங்கியிருப்பதும் புள்ளிகளின்மேல் கறுப்புமைச் சித்திரங்கள் எழுதப் பெற்றவை போலத் தோன்றுவதும் இவை பழையனவோ என்றும் சித்திரங்கள் மூன்று காலத்தனவே என்றும் எண்ணி மூன்று பிரிவாகக் கொள்ளக் கிடக்கிறது. இக்கருத்தை ராப்போ தொல் பொருளியலாளரும் ஏற்றிருக்கிறார்.

(1) அவ்வேளைத் தயாரிப்பான தூரிகையால் கறுப்புமையில் தீட்டப்பட்டுள்ளன. அழுத்தமற்ற கல்லில் தொடர் புள்ளிகளாகத் தோன்றும் இவை மங்கி, குகை முழுவதிலும் பரவலாக இருக்கின்றன. படத்தில் சுவர் எங்கும் புள்ளிக் கோடுகள் பரவலாக இருப்பதையும் கறுப்புமைச் சித்திரங்கள் அழிந்திருப்பதுபோன்றிருப்பதையுங் காணலாம்.

(2) உயரப் பக்கத்தின் நடுவாக முழு நீளத்திலும் கறுப்பு மையினாற் சிறு பள்ளங்களையும் நிரப்பித் தெளிவான சித்திரங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன. முதலாவது ஓவியம் எறியப்பெற்று சிறிது உயர்ந்து செல்லும் பெரிய திரிகூலம்' என்பது குறிப்பிடத்தகும். மறு கையுடன் ஒப்ப

நோக்கினால் கையாக இருக்கமுடியாது; சூலமே. மற்றையவை கடல்வாழ் உயிரினம்போலத் தோன்றுகின்றன. முன்றாவது படத்திலிருப்பவை என்னவாயிருக்கலாம் எனத் தடுமாற வேண்டியிருக்கின்றது. இரண்டு சோடிப்பிராணிகள் நாய்கள்போலிருப்பினும் வால் இன்றியிருப்பது தெட்டெனப் புலப்படுகிறது. ஒவ்வொரு சோடியும் கை, காலுள்ள ஒரு உணவுப் பொருளைப் பங்குபோட முயல்வது போலத் தீட்டப்பட்டுள்ளது. என்னை அங்கே அழைத்துச் சென்ற கலாநிதி செந்தில் மோகன் கடற் பிராணிகளே இங்கே முதன்மை பெறுவதனால் கால்கள் நீளமாக இருந்தாலும் அவை கடற் சிங்கங்களாக இருக்கலாம் எனக் கருதுகிறார். மெல்லிய நீண்ட உருவங்கள் பல உள. தவளைகளின் கால்போல பக்கங்களில் விரிந்து செல்வதுடன் கால் பொருத்துக்குக் கீழேயும் உற்பாகம் நீண்டிருப்பதனால், மனிதரைக் குறிப்பதாக இருக்க முடியாது. ஒன்று தவிர மற்றைய உயிரினங்களின் கை, கால் விரல்கள் திரிகூலம் போலச் செங்கோண மடிப்பிலிருத்தல் சிறப்பாகக் குறிப்படத்தகும்.கிட்ட உள்ள கடற்கரை 20கி.மீ. வரையிலிருக்கும்.

(3) கீழ் மட்டத்தில் சிவப்புமையில் சில எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டு மீற்றருக்கும் நீளமானபாம்பு ஒன்று நட்சத்திரமீனைக் கௌவ முயலும் ஒவியம் கருத்தைக் கவரும். சிவப்புமை மீன்வடிவத்தை அடுத்து கையொப்பமிடுவதுபோல கோடு வளைந்து செல்வது சிந்தனையைத் தூண்டுகின்றது. இந்த முன்றுவகை ஒவியங்களும் குகையின் முழு நீளத்திலும் மேல் வளைவிலும், கீழே அரை மீற்றர் உயரந் தவிர முழுப்பகுதியிலும் தீட்டப்பட்டுள்ளன.

ராப்போ, தொல்பொருளியலாளர் Perry Fletcher, “முதலில் கரியினால் தீட்டப்பட்டிருந்தன; சிலவற்றின்மேலே கறுப்பு மையினால் தீட்டினர். 1870 இல் கவனமாக எடுத்த படிகளாக கரியினால் எழுதியன ஒன்பதும் சிவப்பு நிறத்தில் எழுதியன இருபத்தெட்டும் மட்டுமே இருந்தன; பிற்கால ஒவியர் சிலவற்றைப் புதுப்பித்தனர்; அவை மௌரிகளின் ஒவியங்களே” என்று 11. 01.2006இல் எனக்குக் கடிதம் எழுதி அனுப்பியுள்ளார். பின்னையன மௌரிகள் புதுப்பித்ததாக இருக்கலாம். ஆனால் முன்னைய ஒவியங்கள் பற்றி Von Haast

மணியிருக்கும் எழுத்துக்கும் ஒற்றுமை இருப்பதாகக் கூறியதை நினைவிற் கொள்ளவேண்டும்.

பாறைப் பொளிவுகள் – மனு குடா, றகலன்

நியூசிலாந்தின் வடதீவில் ஹமில்ரன் நகரிலிருந்து 55கி.மீ. வரையிலான தூரத்தில் 'மனு' குடாக் கரையில் (Manu Bay) கருங்கற் பாறைகள் பல குவிந்துகிடக்கின்றன. அவற்றில் 6 பாறைகளில் அழகுப் பொளிவு காணப்பட்டனவாம். இப்போது பொளிவு உள்ள ஒரேயொரு பாறையே உளது. அதுவும் 2003 ஆமாண்டு மீண்டுஞ் சென்றபோது இரண்டாகப் பிளந்து விழும் நிலையிலே இருந்தது. அப்பாறையில் ஒரேமைய நீளவட்டங்களும் இரண்டு முகங்களும் இருந்தன. ஒரு முகம் கடலலை முதலான இயற்கைக் காரணிகளால் தேய்ந்தமையால் தெளிவில்லை. ஓரளவுக்குத் தெளிவான மற்றைய கண் பெருப்பித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஒரு கண் அழிந்துவிட்டிருப்பதை அப்படத்தில் அவதானிக்கலாம்.

ஹமில்ரன் நகரபிதாவின் அலுவலகத்தினூடாக Steve Soanes என்பவரின் மின்னஞ்சல் (e.mail) தொடர்பு கிடைத்தது. “ அங்கே பொளிவுகளுள்ள பாறைகள் ஆறு இருந்தன; கடலலை இயற்கைச் சூழ்நிலை காரணமாக அழிந்துவருகின்றன; இப்போது ஒரு பாறைப் பொளிவு தான் தெளிவாகத் தெரிகிறது “என்று குறிப்பிட்டுப் படமும் அனுப்பி வைத்தார். அது 1995 வரையில் எடுக்கப்பட்டதாம். அவருடைய மின்னஞ்சல் வாயிலான ஆற்றுப் பகுத்தலில் (வழி உணர்த்தலில்) அப்பாறை நோக்கிப் பயணம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. நாம் நன்கு தேடியும் அவருடைய படம் கூடும் அப்பாறைப் பொளிவு அங்கே இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

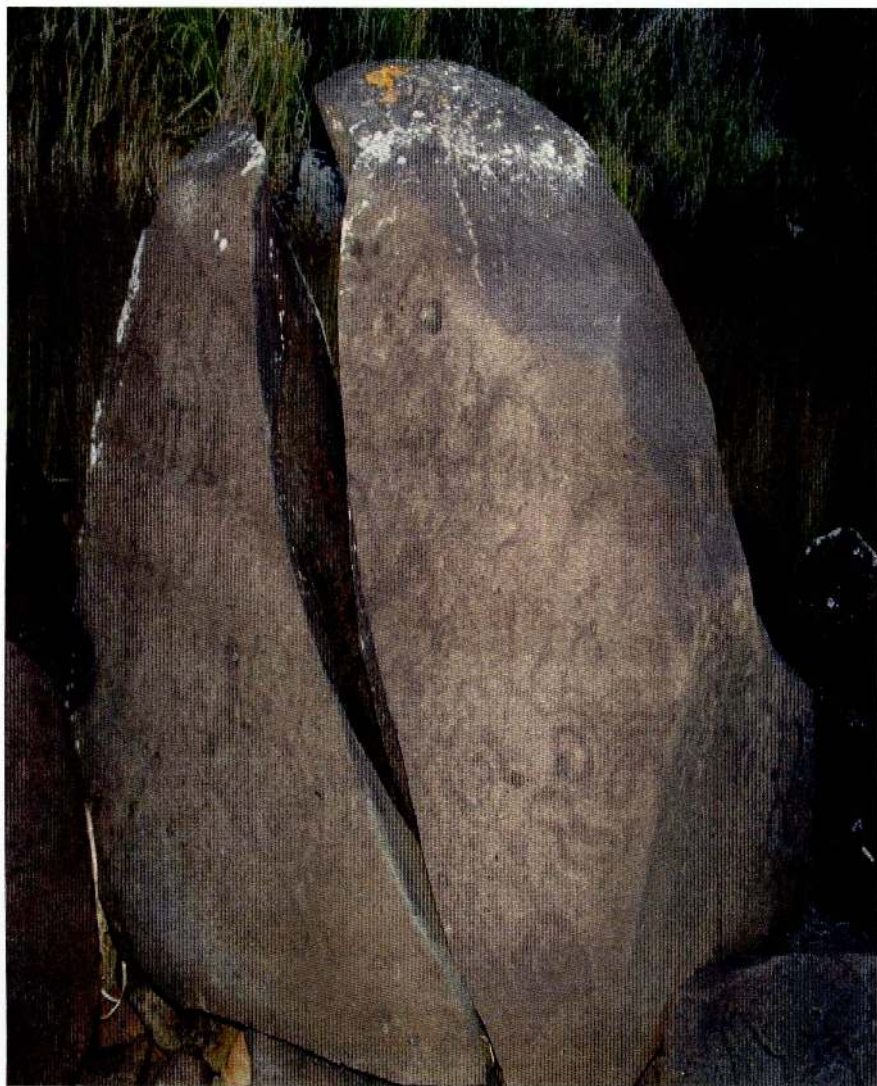
ஆய்வாளரின் கருத்துப்படி சீனர், அராபியர், தமிழரும் வந்து சென்றிருக்கிறார்கள்; சிலர் இந்நாட்டில் முதற் குடியேறியவர்களாகிய மெளரி இனப் பெண்களைத் திருமணஞ் செய்து வாழ்ந்துமிருக்கிறார்கள் என அறியமுடிகிறது.

மநு குடாக்கரையில் இருந்த கருங்கற் பாறைப் பொளிவின் முகம்
ஒன்று பிரித்தெடுத்து இங்கே காட்டப்பட்டுள்ளது

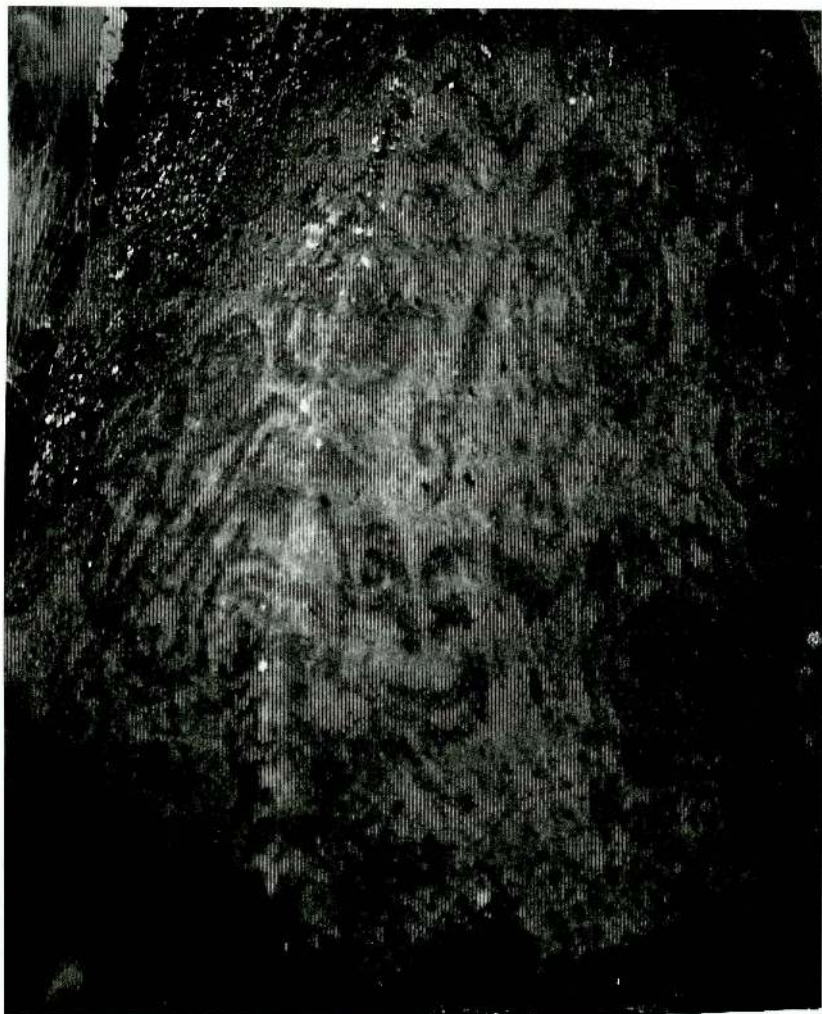
றகலனில் உள்ள பாறைப் பொளிவு
முன்பு இருந்த ஆறு பாறைகளில் 2002 டிசெம்பரிற் காணப் பெற்ற
ஒரேயொரு பாறை

முற் பக்கத்திற் காட்டபட்டுள்ள பாறை 2003 டிசெம்பரிற்
போனபோது பிளந்து காணப்படுகிறது.

1995இல் எடுத்த இப்படத்தில் முகம் பொளிவு இல்லாமல்
ஒரேமைய நீள்வட்டப் பொளிவு, பூவிதழ்ப் பொளிவு

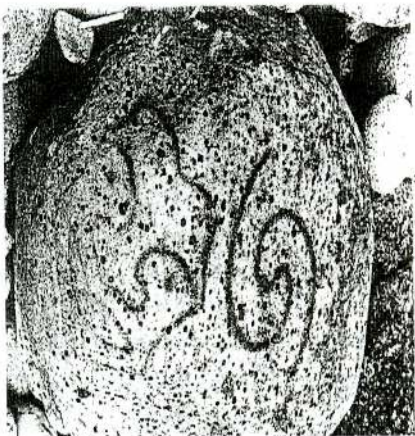

2002இற் காணப்பட்ட பாறையின் ஒரு முலையை
மையமாக வைத்து ஒரு சிறிய முகமும் வலது புறத்தில்
பெரிய முகமும் இருப்பதைக் குவிய முறையிலெடுத்த படம்

வடதீவின பெரிய நன்னீரேரியாகிய ராப்போ. ஹமில்ரனிலிருந்து மேற்கே 44 கி.மீ. தூரத்தில் றக்லன் (Raglan) என்ற சிறு பட்டினம் உளது. அங்கிருந்து 8 கி.மீ. தூரத்தில் நீர்விளையாட்டுகளுக்கு மிகப் பொருத்தமான மறு குடாக்கடல் அமைந்திருக்கின்றது. அங்கே இடையிடையே திமிங்கிலங்கள் வருவது உண்டு. அவற்றைப் பார்ப்பதற்கான வசதிகளும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கிருந்து வலப்பக்கமாகச் செல்லவேண்டும்.

கடலோரமாக பெரியவும் சிறியவுமாகக் கற்பாறைகள் ஒன்றன்மேலொன்றாகப் படையாகக் கிடக்கின்றன. அவை மீது செல்வது சிறிது சிரமம்.

திரு. Steve Soanes குறிப்பிட்டபாறை நோக்கிச் செல்கையில் அரைக் கி.மீ. தூரத்திற் பொளிவு வேலை செய்த கல் ஒன்று எதிர்பாராத விதமாகக் கண்ணிற்பட்டது. இக்கல் ஏறத்தாழ முக்கால் மீற்றர் உயரம். மகிழ்ச்சி ததும்பும்முகமும், தனியழகுவளைவு ஒன்றும் இச்சிறிய கல்லில் இருக்கின்றன. இது கருங்கல் அன்று; Terrazzo போன்று கருங்கல் துணிக்கைகள் கலந்த வெண்மஞ்சள் நிறமானது. பெரிய பாறையிற் செதுக்கியிருந்ததைப் பின்பற்றிப் பிற்காலத்தில் அம்முகம் செதுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

மேலும் அரைகி.மீ. தூரம் தேடிச் சென்றபோது பெரிய பாறைகளிடையே பொளிவு செய்த பாறையைக் காணக் கிடைத்தது. அங்கே Steve Soanes அனுப்பிய படத்துப்பாறை எமது கண்களிற் படவில்லை. அது அழிந்தவற்றுள் ஒன்றாயிருக்கலாம். அதிலிருந்த பொளிவுகள் அழிந்திருக்கலாம். அப்படத்தில் ஒரு நீள்வட்டத்தைச் சுற்றும் பல நீள்வட்டங்களும் அலங்கார வளைவுகளும் பெரும்பான்மையனவாக இருக்க, சிறு பாறைகளிலிருந்து உயரும் பக்கத்தில் நீள்வட்டங்களுடன் இருக்கும் பூவிதழ்ப் பொளிவும் இருப்பதை அவதானிக்க.

காணக்கிடைத்தபாறை Steve Soanes அனுப்பிய படத்துப் பாறையன்று; வேறு பாறைக்கல். இது ஒன்றரை மீற்றர் வரையில் உயரமானது. பாறையின் மேற்றளம் செங்குத்தாக அன்றிச் சிறிது சாய்வாக இருக்கின்றது. இத்தளத்திலும் அயற்பக்கத் தளத்திலும் பொளிவுகள் உள.

சிறு பாறைகளுக்கு மேலே, 2002இற் காணப்பட்டு அழிநிலையிலிருக்கின்ற இப்பாறையின் உயரும் பக்கத்திலும் இன்று காணக் கிடைக்காத பாறையிலும் ஒரேமைய நீள்வட்டங்களுடன் இருக்கும் பூவிதழ்ப் பொளிவு உளது. அழிநிலைப் பாறையில் அவ்வகைப் பூவிதழுடன், ஐந்துபக்க வடிவம், அழகு வளைவு என்பன உள. சாய்வு தளத்தின் இரு பக்கத்திலும் நீள்வட்டப்பொளிவு மிகக் குறைவு. மறைந்த பாறையில் நீள்வட்டங்கள் நிறைந்திருப்பது இரு பாறைக ளுக்கும் உள்ளமுக்கிய வேறுபாடு. இப்பாறையில் மகிழ்ச்சி ததும்பும் முகமும் கலைத்திறனைப் புலப்படுத்தும் அழகுவளைவுகளும் நிறைந்திருக்கின்றன. இம்முகத்துக்குச் சிறிது மேலே முலையை மையமாகக் கொண்டு முலையில் முக்கு அமையுமாறு இரு பக்கத் தளத்தையுஞ் சேர்த்து இன்னொரு சிறியமுகம் செதுக்கப்பட்டுளது. வேறும் ஒரு முகம் அழிந்து வருகிறது. நேரிலேதானும் உற்று நோக்கும் போதுதான் புலனாகும். 2002இல் எடுத்த படங்களைத் தென்னிந்திய தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறைக்கு அனுப்பிபோது அவர்கள் digital cameraவிற் படமெடுத்தது அனுப்பினால் வாசித்துக் கருத்துத் தெரிவிக்கமுடியும் என எழுதியமையால் இரண்டாம் முறையும் போக நேர்ந்தது. முதற் சென்றபோது ஓரளவு செங்குத்தான வெடிப்புத் தெரிந்தது. அடுத்த ஆண்டு(2003) சென்ற போது ஏறத்தாழ 15 செ.மீ அகலத்துக்கு வெடித்து வாயைப் பிளந்து கொண்டு கிடந்தது. அதனைக் கண்டபோது இயற்கையாக அழிவதையும் இந்நாட்டு அரசின் அக்கறையின்மையை நினைத்தும் வருந்த வேண்டியிருந்தது மற்றைய ஐந்தும் இருந்து அழிந்தன என்பது உறுதியுமாகின்றது இன்னுஞ் சில மாதம் கழிந்தால் இதுவரைகாலமும் தப்பிக் கிடந்த அந்த ஒரேயொரு கல்லும் விழுந்து அழிந்துவிடக்கூடிய ஆபத்து உளது. இப்போதிருப்பது அழியும் நிலையிலிருப்பதை உரியவர்களின்

கவனத்துக்குக் கொண்டுவந்தபோதும் எஞ்சி இருப்பதையாவது பாதுகாக்க முயல்வதாகத் தெரியவில்லை.

"முதலிற் கூறப்பட்ட கப்பற் சிதைவிற் களைத்துச் சக்தியிழந்து கிடந்த தமிழ் மாலுமிகளை அங்கு வந்த மௌரி இனத்தவர் சிறைசெய்து அடிமை களாகக் கொண்டு சென்றனர். அங்ஙனங் கொண்டு செல்லப்பட்டோர் றகலனுக்கு அண்மையிலிருக்கும் பாறைகளிலே விசித்திரமான குறியீடுகளோ எனக் கருதத்தக்க கோலங்களிற் பொளிந்தனர்" என New Zealand Mysteries என்ற நூலின் ஆசிரியர் Robbyn Gosset கூறுகிறார். மேலும், இப்பாறை களில் தமிழ் எழுத்துப் பொறிக்கப்பட்டிருந்தன என்ற கதைக்கு, 'நியூசிலாந்தின் தென்தீவில் கன்ரபெரியின் வடபகுதியில் உள்ள Weka Pass இலிருக்குங் குகை ஓவியங்கள் தமிழ்க் கடலோடிகள் செய்தனவே' என்ற Von Haast என்பவரின் கொள்கைக்குப் பொருத்தமாக இருக்கின்றது எனக் கருதுகிறார்.^{xiv}

நீர்முழக்கிக்கப்பற் கட்டளையதிகாரி Gavin Menzies பாறைப் பொளிவு பற்றிக் கூறுவது:

"பெரிய பாறையில் தமிழ்ப் பொளிவு உளது. பாறையின் வடிவம், அளவு, இருக்குமிடம் என்பன சீன மாலுமிகள் Yangtze முகத்துவாரம், கேரளம், வேடே முனைத் தீவு, கொங்கோ Delta ஆகிய இடங்களில் அமைந்திருப்பவற்றை ஒத்திருக்கின்றன. மேலும், வேடே முனைத்தீவில் இருக்கும் பாறையில் ஒரேமைய நீள் வட்டப் பொளிவு காணப்படுகிறது. சீனரின் கப்பல் தங்கிய வேறு பல இடங்களிலும் பாறைப் பொளிவுகள் உள. எகிப்திய பிரமிட்டுக்கள் போன்றவை மத்திய, தென் அமெரிக்காப் பகுதிகளிலும் இருக்கின்றன. அவ்வாறு இந்தப் பாறைப் பொளிவு ஒற்றுமை அமைந்துமிருக்கலாம். சீனரின் கப்பற் கூட்டத்துடன் பாதுகாப்பு நாடி, தமிழரின் கப்பல்களும் சென்றன"¹⁹⁶ தமிழர் அங்கே வந்திருந்தனர் என்பதற்கு மரக்கலச் சிதைவு, மணி, பாறைப் பொளிவு என்பவற்றுடன் சிறு பறவைச் சிற்பத்தையும் (இறுதியில் வரும்) ஆதாரமாகக் காட்டுவர். அவருடைய கூற்று ஒரு பாறை என்றே பொருள்தருகிறது. அதில் தமிழ்ப் பொளிவு

இருந்ததாகக் கூறுகிறார். New Zealand Mysteries நூலில் பக்கம் 38இல் “பாறையில் தமிழ் இருந்ததாகச் சொல்லப்படும்” என வரும் கூற்றும் தமிழ் எழுத்துப் பொளிவு இருந்ததாகத் தெரிவிக்கின்றது. திரு. Steve Soanes அனுப்பிய படத்துப் பாறையிலோ, New Zealand Mysteries நூலிலுள்ள பாறையிலோ (இவ்விரு படங்களும் ஒரே பாறையின் வெவ்வேறு படங்கள்). நாம் பார்த்த பாறையிலோ எழுத்தெதுவும் தெரியவில்லையே! அழிந்துபோன மற்றைய நாலு பாறைகளில் ஒன்றாக இருக்கலாம்.

மகிழ்ச்சி ததும்பும் முகமும் கவலை தோய்ந்த முகமும் இணைந்த சிற்பங்கள் Lower Hutt - Little theaterஇன் பக்கச் சுவரை அலங்கரிக்கின்றன. இந்த மகிழ்ச்சி முகம் பாறைப் பொளிவு முகத்தைப் பின்பற்றியதே எனவே கொள்ளத்தகும். மௌரிகள் மென்மையான கல்லிற் செதுக்கு வேலை பல செய்திருக்கிறார்கள். எனினும், வன்மை மிக்க கருங்கல்லிற் பொளியும் ஆற்றலை மௌரி மக்கள் நானூறு ஐநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே பெற்றிருந்தார்களா? என்ற வினாவுக்கு விடை காணலும் வேண்டும். கருங்கல்லிற் பொளிவதற்கு மிக உறுதியான உருக்கு உளி வேண்டுமே! அடிக்கடி தோயவும் (உருக்குக் கடினத் தன்மையைக் குறைத்துக் கூராகியபின் மீண்டும் கடினத் தன்மையை ஏற்படுத்தும் தொழில்நுட்பம்) வேண்டுமே. ”இப்பாறைப் பொளிவுகளை மௌரி அல்லது போலினேசியன் இனத்தவர்Green Stone எனப்படும் ஒருவகைப் பச்சைக்கல் ஆயுதத்தினாற் செதுக்கியிருக்கலாம். ஆழங்குறைவாகப் பொளிந்ததனாலேயே பொளிவுகள் அழிகின்றன” என்று Perry Fletcher 12.11.2005 இல் எனக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். ஆனால், அத்தகைய ஆற்றலை அவர்கள் அக்காலத்திற் பெற்றிருக்கவில்லையே! 2 ஆம் நூற்றாண்டுப் பிற்பகுதியிலும் கற்கால வாழ்க்கையே வாழ்ந்தனர் என்றும் உலோகங்களைக் கண்டிருக்கவுமில்லை என்றும் Pre Tasman Explorers என்ற நூலின் ஆசிரியர் Ross Wiseman கூறுகிறார். மௌரியின் மரபு, பண்பாடுகளில் ஈடுபாடு கொண்டவராக Rotorua இல் வாழும் Kipa Morehu என்ற பெரியாருடன் தொலைபேசியிலும் நேரிலும் தொடர்பு கொண்டபோது “கருங்கற் பொளிவுகள் மட்டுமல்ல;

எரிமலைக் குழம்பு இறுகிய மிக வைரமான Obsidian எனப்படுங் கல்லிற் செதுக்கிய சிலைகளும் உள. அவை ஆங்கிலேயர் வருகைக்கு முற்பட்டவை என்று கூறினாரே அல்லாமல் நூலைந்து நூற்றாண்டுப் பழமையைக் கருதவில்லை. மொளரிக்கலை நிபுணரும் சிற்பச் செதுக்கலிற் புகழ்பெற்றவருமாகிய John Taiapa என்பவர் அது வெளி நாட்டாரின் வேலையே என உறுதியாகக் கூறுவதுடன் ஒழுங்குபட்ட அலங்காரம் அக்கற் பொளிவில் இல்லை என்பதும் அவர் கருத்து.^{xvi}

ChristCherch என்ற இடத்துக்கு அண்மையிலுள்ள Weka Pass இற் காணப்படும் குகை ஒவியங்களுக்கும் ஒப்புமை இருப்பதாகக் கூறுவது தமிழர் நியூசிலாந்துக்கு வந்திருக்கின்றனர் என்பதற்கு ஒரு சான்றாக அமைகின்றது. இக்ருத்துக்களை வைத்துக்கொண்டு ஆராயும்போது தமிழரின் பொளிவா யிருக்கலாம் எனக் கருதலாமேயல்லாமல், வழியிலே தவறிய வெண்கலத் தகடு அல்லது வேறும் ஏதாவது சான்றுகள் கிடைத்தாலன்றி, உறுதியாகக் கூறமுடியாது.

பிஜிதீவு தொல்பொருட்காட்சியகம் அனுப்பி உதவிய இரு படங்கள் நன்றிஉணர்வுடன் தரப்படுகின்றன. 'மநு'குடாக்கரைப் பாறைப் பொளிவு போன்ற ஒரேமைய நீள்வட்டப் பொளிவுகளை இவற்றிலுங் காண்க.

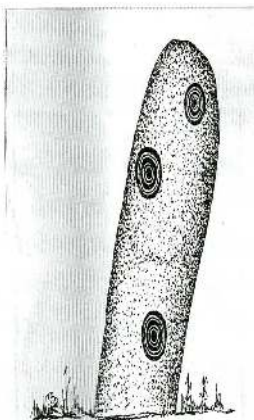
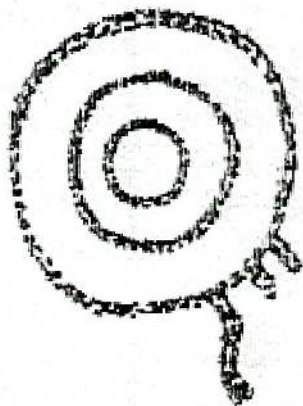

Fig. 1. Stone, with three circular holes, set in a hole of 90mm.

Ross Wiseman என்ற ஆய்வாளர் முறையதீனை ஒரு வணிகன் என்பதிலும் சோமன்னரின் ஆதரவுடன் செயற்பட்ட தேச ஆராய்ச்சியாளனாகவே சித்திரிக்கின்றார்.

மொஹிதீன் அவுஸ்திரேலிய கிழக்குக்கரையிலிருந்து நியூசிலாந்துக்கு 1170இல்வந்தார். வங்கரே (Whangarei)யிலிருந்து தன் நாட்டுக்குத் திரும்ப விரும்பிய முறையதீன் பயணத்துக்கு வேண்டிய உணவு முதலானவற்றைத் தேடிக்கொடுத்த மௌரிகளுக்கு மணியைப் பரிசாகக் கொடுத்தார்! எனக்கூறுகிறார். கப்பலில் இருக்கவேண்டிய மணி கரைக்குக் கொண்டுவரப்படுவானேன்? இவர் உறுதியற்ற சில ஆதாரங்களை வைத்துக்கொண்டு தனது அநுமானங்களை விரித்து முடிவாகக் கூறுகிறார் எனக் கருதவேண்டி யிருக்கிறது. எனினும், அவருடைய நூலிலிருந்து பெறக் கூடிய சில செய்திகள்-

தமிழர் பரம்பரை:

1. ராபோ (Taupo) ஏரியின் வடகரையில் பழைய காலத்தில் இறந்தோரை எரித்தமைக்கான சான்றுகள் உள. இது மௌரிகளிடம் இல்லாத வழக்கம். ராபோ தொல்பொருளாய்வாளர் திரு.Perry Fletcher என்பாருடன் 1997இல் தொடர்பு கொண்டு பெற்ற செய்தி என்று கூறுகிறார்.
2. வடதீவின் நடுப்பகுதியிலும், றொட்டொருவா, கிழக்குமுனை (Rotorua, ast Cape) பகுதிகளிலும் வாழும் மௌரிகள் மற்றைய மௌரிகளிலுங் கறுப்பானவர்கள்.
3. Opotiki என்ற இடத்துக்கு அண்மையில் வாழ்வோர் 1280 வரையிலான காலப்பகுதியைச் சார்ந்த கறுப்புநிற முன்னோரைச் சார்ந்தவர்கள் என்று கூறுவர். இறந்தோரை எரிக்கும் வழக்கம் உளது. Perry Fletcher 1996 ஜூன்8 இல் எழுதிய கடிதத்தில் “என்னை அழைத்துச் சென்ற மௌரி ஒருவர் OPotiki என்ற இடத்துக்கு அண்மையான இடத்தைச் சுட்டிக்காட்டி, அங்கே கறுப்பு நிற மக்கள் வசித்து வந்தனர் என்றும் அவர்கள் தனது முன்னோர்களால் வெல்லப்பட்டனர் என்றும், இது தனது பரம்பரைவழியாக வந்த கதை என்றும் உறுதியாகச் சொன்னதுடன், கறுப்பு நிறமும் உடலமைப்பும் சில

மௌரி இனங்களிடையே இன்றும் உளது என்றும் கூறினார். “

4. 1970இல் உலக ஆய்வுக் குழுவினர் (Dausset Team World Survey) Waikato, East Cape பகுதிகளில் காசேசியன் மரபணு இருப்பது கண்டறிந்தனர். ...?

மேலும், ” அவுஸ்திரேலியாவின் கிழக்கிலிருக்கும் Bankstown (near the banks of the Georges River) இல் 1960ஆமாண்டு 20 அடி ஆழத்தில் இந்திய நாணயம் ஒன்று கண்டெடுக்கப்பெற்றதாகவும் அது இப்போது எங்கே என்று தெரியவில்லை எனவும், அவுஸ்திரேலிய வரலாற்றாளர் திருRex Gilroy, Kootingal, New South Wales கூறியதாகவும் அந்நாணயம் தமிழர் அவுஸ்திரேலிய முன்னைக் குடிமக்களுடன் வணிகஞ் செய்தமைக்கு ஆதாரமாக இருக்கலாம்” எனவும் Pre-Tasman Explorers -Ross Wiseman கூறுகிறார்.^{xvii}

அது அங்ஙனமிருக்க, தென்னிந்தியர் மரக்கலக் கலையிலே மிகச்சிறந்து விளங்கியமையை மேலை நாட்டாரின் கூற்றுக்களிலிருந்தே அறியமுடியும். மௌரியினம் பற்றிய விரிவான ஆய்வுக் கட்டுரையில் J.T. Thomson F.R.G.S. கூறியதை அப்படியே தருவது நன்று.

"(South Indians) were well equipped merchants and navigators, for he (Marco Polo) in the same chapter, speaks in high terms of respect of their " mariners and eminent pilots" No small compliment this to their skill and enterprise, when issuing from the pen of one of the most renowned travellers going forth from Venice in the height of its power and splendour.

Independent of the above authority, the natives of Malabar and Coromandel have been known from time immemorial to be skilful navigators, and whose voyages, while extending westerly to Madagascar, also reached easterly as far as Java, Bali, and Ternati. Their system of docking vessels, sometimes exceeding three hundred tons in burden, and raising them high above the influence of the tide, has even claimed the praise of the Anglo- Saxon engineers of modern times – not only for the simplicity of the process, but for its high effectiveness and trifling cost"

கப்ரின் குக் வர பல நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே வேறு இனத்தவர் வந்திருக்கிறார்கள்

- (1) பின்சியர் ca.கி.மு.666
- (2) இந்திய மோரியர் ca கி.மு. 240
- (3) கிரேக்கர் ca 180
- (4) அராபியர் கி.பி. 790கள்
- (5) மௌரிகளும் சார்ந்தோரும்
- (6) தமிழர் கி.பி. 1170கள்
- (7) ஸ்பானியர் 1576, போரத்துக்கீசர் 1522

Ross Wiseman PBvrf- Pre-Tasman Explorers – பக். 395

தமிழ் மணியிலிருக்கும் இரண்டாவது சொல்லை மேலைநாட்டு ஆய்வாளர் Buks, Buksh எனவே வாசித்தனர். முதலெழுத்து வ எனத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. டென்மார்க்கில் Scandinavian Institute of Asian Studies என்ற நிறுவனத்தில் அதிகாரியாயிருந்த R. பன்னீர்ச் செல்வம் என்பவரே வக்குசு என வாசித்தார். தென்னகத்து ரெட்டியார், நாயுடு என்பன போல மலையாளத்தில் வர்க்ஸ் என்ற பெயரிணைப்புக் கொண்டவர்கள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவர்கள் கிறிஸ்தவத்துக்கு மாறியவர்கள். இப்பெயரிணைப்புக் கொண்ட மலையாளிகளில் கடலோடிகளான மற்றொரு பகுதியினர் அராபியருடன் கொண்டிருந்த நெருக்கமான தொடர்பினால் இஸ்லாம் சமயத்தைத் தழுவித் தம் பெயருடன் வக்ஸ் என்ற குலப்பெயரையும் இணைத்திருக்கலாம் என்று கருத இடமுண்டு. இது அறிஞரின் ஆய்வுக்குரியது

யாவாவில் அல்லது அயலில் வார்க்கப்பட்ட தமிழ்மணி நியூசிலாந்துக்கு வந்தவழி பற்றி ஆராய்வாளர்கள் முன்று கருத்துக்கள் கூறியிருக்கின்றனர்.

(1) மணி வந்த கப்பலுடைந்துவிட மௌரிகள் அல்லது போலினேசியர் கைப்பட, அவர்கள் அதன் புதுமையான அமைப்பைக் கண்டு தங்கள் குலதனமாகப் (tribal heirloom) பாதுகாத்து வைத்திருந்தார்கள்.

அவர்கள் நியூசிலந்திற்குக் குடியேற்றக்காரராக வள்ளங்களில் வந்தபோது தவறிவிட, அல்லது கொள்ளையடிப்போருக்குப் பயந்து மரப் பொந்தில் மறைத்துவைத்தவர் இறந்தோ இடம் பெயர்ந்தோ போய்விட, பெருங்காற்றால் மரம் புரள மணி வெளிப்பட்டிருக்கலாம்.

மரவேர்களிடையே கிடந்ததற்கு அவர்கள் கூறும் காரணம் பொருந்தலாம்.. மௌரிகள் அல்லது போலினேசியரிடம் போய்ச் சேர்ந்ததற்குக் கூறிய காரணம் வெறும் ஊகமே. அவர்கள் போக்கு வரவு செய்யும் பசுபிக்மாகடற் பகுதிக்கு கப்பல் வந்து உடைந்திருக்குமானால் அக்கப்பல் நியூசிலந்துக்கும் வந்து அக்கதிப்பட்டிருக்கலாமன்றோ.

(2) திமிங்கில வேட்டைக்காரர் அல்லது ஐரோப்பிய வணிகர் கொண்டு வந்திருக்கலாம்.

ஐரோப்பியரைவிட மற்றவருக்கும் தூரதேசங்களுக்குச் செல்லும் ஆற்றல் இல்லை என்ற ஆங்கில ஆய்வாளரின் அடிப்படைக் கொள்கை பொருந்தாக் கருத்துக்களைக் கூற வைத்தது. இவ்விரண்டு கருத்தும் பசுபிக் மாகடலுக்கு வரக்கூடிய ஆற்றல் தமிழரிடம் இருந்திருக்கமுடியாது என்று முதலிலேயே மேற்கொண்ட கொள்கைக்கு அமையவே ஆய்வு செய்திருக்கின்றமையால் வேறு ஏதேனும் ஊகங்களைத் திணிக்க முயல்கின்றனர். இவை சான்று எதுவும் இல்லாத வெறும் அநுமானங்களே.

(3) தமிழராற் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கலாம்:.

இக்கருத்துக்கு ஆதாரவலு அதிகம். தமிழர் தமது வரலாற்றுச் சாதனைகளை எழுதி வைத்திருக்கவில்லை. அதனால் அவர்கள் ஆற்றல் இல்லாதவர்கள் என்றாகாது. தென்துருவப் பகுதிக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள் என்பதும் மற்றைய கடலோடிகள் இச்செய்தியை

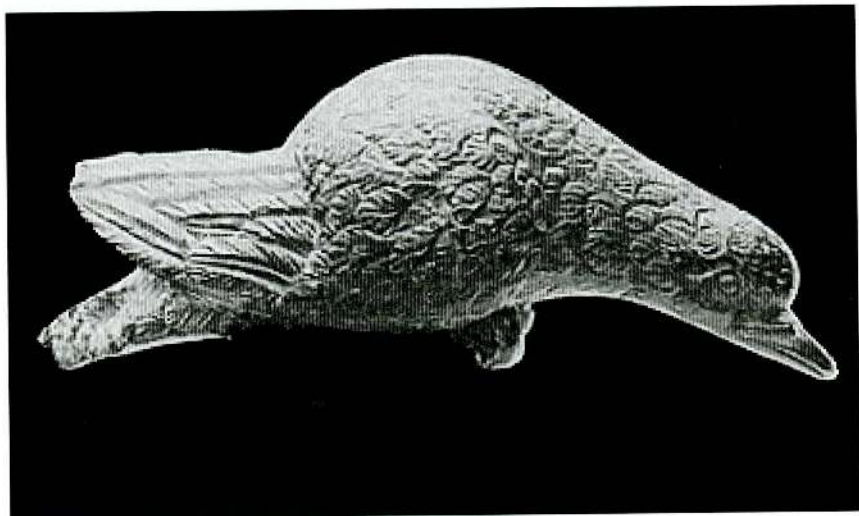
கடற் பயணத்திற் பெரும் சாதனையாகவும் பிற நாட்டுக் கடலோடிகள் புதுமையாகவும் பேசிவந்திருக்கின்றனர்.

மேலும், புகழ் பெற்ற கடலோடியாகிய மார்க்கோபோலோவே புகழ்ந்து எழுதக்கூடிய அளவுக்குச் சிறந்த மாலுமிகளாகளாக விளங்கிய தமிழர் புகழ்க்காடலில் இருக்கும் நியூசிலந்து, அவுஸ்திரேலியா முதலான நாடுகளுக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள் என்பது உறுதி. றகலனுக்கு அண்மையிற் கிடந்த கப்பற் சிதைவு, அதிலிருந்து பிரித்தெடுத்த வெண்கலத் தகடு என்பன இன்று இல்லாமற் போய்விடினும், உண்மை நிலைத்திருக்கின்றது.. பறவைக்கல் பறிக்கப்பட்டாலும் தமிழ் மணி இன்றும் இருக்கிறதே!.

தென்னிந்தி யாவுக்குந் தமது முன்னோருக்குந் தொடர்பு இருந்ததாக 1997 ஆமாண்டளவில் நிகழ்ந்த சாயிபாவா மகாநாட்டில் மெளரியினப் பெரியார் ஒருவர் கூறியிருக்கிறார். இச் செய்தியை எனக்குந் தந்தவர் திருமதி கமலாம்பிகை திருநாவுக்கரசு ஆவார். இதுபற்றி ஆராய்வு மேற்கொண்டிருந்தபோது ரொட்டோருவா நகரத்து Kipa Morehu என்ற மெளரிப்பெரியாரும் உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறார். இவர்கள் எல்லோரும் அந்த மெளரிப்பெரியார் மகாநாட்டிற் கூறியது வரலாற்றுப் பெறுமதி வாய்ந்ததாக அப்போது நினைக்கவில்லை. அதனால், காற்றோடு காற்றாகக் கலந்துவிட்டிருந்தது.. ஆயினும், அது முற்றிலும் உண்மையே. அங்ஙனம் கூறியவரை அல்லது தென்னிந்தியத் தொடர்பிருந்த மெளரிக்குடும்பத்தை இன்னும் அடையாளங் காணமுடிய வில்லை.

14ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ்மணி வந்தது எனக் கூறலாம். எனினும், தமிழ்மணி தவிர மற்றைய சான்றுகள் அழிக்கப் பட்டோ அழியவிடப்பட்டோ போயிருக்கின்றன. Ludovico di Varthema பிரபுவின் கூற்றை ஆதாரமாகக்கொண்டு 14 ஆம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் அல்லது அதற்கும் முதல் தமிழ் முஸ்லிம் ஒருவரின் கப்பலில் தமிழர் நியூசிலந்துக்கு வந்தனர் என்று உறுதியாக முடிவு செய்யலாம்.

பறவைக் கல்

தேக்குமரக் கப்பற் சிதைவு காணப்பட்ட கடற்கரைப் பிரதேசத்திலே புயலினால் விழுந்த பெரிய மனுக்கா மர வேர்களுக்கிடையிற் கிடந்து எடுக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுஞ் சிறிய பறவை உருவம் செதுக்கிய கல் ஒன்றும் ஆய்வாளரின் கருத்து வேறுபாட்டுக்கு உரியதாக இருக்கின்றது. தமிழ்மணி கண்டெடுக்கப்பட்ட கதை போன்றதே, பறவைக் கல்லின் வெளிப்பாடும். Raglan, Kawhia என்ற இரு இடங்களுக்கிடையே புயலினால் வீழ்ந்த மரவேரிற் கண்டெடுக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இரண்டும் வெளிப்பட்ட இடமும் ஒன்றாக அல்லது அண்மையாக இருக்கவேண்டும். ஆதலால், தமிழ்மணியும் பறவைக்கல்லும் வந்தவழி ஒன்றாக இருக்கக் கூடும்.

இப்பறவைக்கல் கரும்பச்சை நிறமான Serpentine எனப்படுந் தாதுப் பொருட் கல்லிற் செதுக்கப் பெற்றுள்ளது. அலகிலிருந்து வால் வரையும் 26.5 செ.மீ. நீளமானது; 1.9கி.கி நிறையானது. தூவிகளும்,

செட்டை இறகுகளும் படிந்திருப்பது போலவும் அவை வேறு வேறாகப் புலப்படும்வகையில் மிக நுட்பமாகவும் அழகாகவும் செதுக்கப் பட்டுள்ளன. அதனைத் தென்துருவக் கடற்பறவையோ எனமுதலில் ஐயமுற்றனர். அலகினடியில் இருபுறமும் அமைந்திருக்கும் முக்குத் துவாரங்கள் அதுவன்று எனத் தெளிவுபடுத்திவிட்டது. இது மொளரி இனத்தவரின் செதுக்குவேலையன்று என ஆய்வாளர் உறுதியாகக் கூறுவர்.

அப்பறவைக்கல்லை முதலில் Albert Walker வாங்கினார். பின்னர் Drummond Hay என்ற இராணுவ அதிகாரி வீட்டில் அக்கல் இருந்தபோது அங்குவந்த முதியவரான மொளரி இனத் தலைவர் அதனைக் கண்டதும், தமது சமூகத்தினர் canoe எனப்படும் வள்ளத்திற்கொண்டுவந்த வேளை இழந்திருந்த Korotangi (அமுகின்ற புறா எனப் பொருள்படும்) எனப்படும் மந்திர சக்தி வாய்ந்த பறவைக்கல் என நினைத்துப் பாடினார். இச்செய்தி பரவவே வந்தவர்கள் அனைவரும் தங்கள் கொறத்தாங்கியே அது எனக்கூறிப் பாடினர். இவ்வாறு வேறும் சில குலதனங்கள் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், Ngatimahuta என்ற மொளரி இனப் பண்பாட்டுக் கலைஞர் “ சிறகு படிந்திருக்கும் செதுக்குவேலைகளைப் பார்த்தால் மொளரிகளின் ஹொறத்தாங்கி அன்று; அது வெளிநாட்டிலிருந்து வந்த ஒன்றே” எனக் கூறியபோதும் Tainui மொளரிகள் தமது கொறத்தாங்கிதான் அது என வாதாடி வந்தனர். மொளரிகளுக்கும் நியூசிலந்து அரசுக்கும் இடையில் நிகழ்ந்த வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த Waitangi ஒப்பந்தம் நிகழ்ந்தபோது காணிப்பிரச்சினை ஒன்றை இலகுவாகத் தீர்க்கும் ஒரு உத்தியாக 1995 இல் Tainui இன மக்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுவிட்டது.

இப்பறவைக்கல் இந்தோனேசியாவிற்கு செதுக்கப் பெற்றிருக்கலாம்; அங்கே செய்யப் பெற்ற வெண்கலக் கலைப்பொருள்கள் இக்கருத்தை உறுதிசெய்யும் என ஆய்வாளர் சிலர் கூறுவர். Crawford என்பாரின் கிழக்கிந்தியத் தீவிலிருந்து கலைப்பொருள்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கலாம் என்ற கூற்றும் கருத்திற் கொள்ளத்தகும். ஆனால் எப்படி நியூசிலாந்துக்கு வந்தது எனக் கூற முடியவில்லை.

“இந்தோனேசியாவின் போர்னியோவுக்குக் கிழக்கே அமைந்திருக்கும் சுலாவேசி (Sulawesi) என்ற தீவிலே ஆற்றங்கரைகளிற் பாறையாகவும் சிறு கற்களாகவும் Green Serpentine கற்கள் காணப்படுகின்றன. ஷைலேந்திர பரம்பரையினரின் ஆட்சிக்காலத்தில்(778 -864) வெண்கல வேலைகள் உச்சநிலையில் இருந்தன. அக்காலத்துச் சிற்பிகளால் இத்தகைய நுணுக்கமான செதுக்கு வேலைப்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. அக்காலத்தில் அராபிய வணிகர் இப்பிரதேசங்களில் வணிகச் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தனர். அவர்கள் சுலாவேசி நாட்டிற் கொள்வனவு செய்த பறவைக்கற் சிற்பத்தை நியூசிலாந்துக்குக் கொண்டுவந்திருக்க லாம்.”^{xviii}. மொஹினுடைய கப்பல் நியூசிலாந்தின் வங்கரே துறைமுகத்தில் தங்கி, திருத்தவேலைகளும் உணவுப் பொருள்களும் சேகரித்தனர் என்றும் உதவிசெய்த மௌரி மக்களுக்குப் பரிசாக தன்பெயர் பதித்த மணியைப் பரிசாக வழங்கினரென்றுங் கூறிய நூலாசிரியர் பறவைக்கல் ஷைலேந்திரர் காலத்தது ஆதலால் அக்காலத்தில் தென்னிந்தியர் நியூசிலாந்துக்கு அதனைக் கொண்டு வந்திருக்கமாட்டார் எனக் கருதினர் போலும்.

தென்துருவப் பயணத்திலிருந்து மீண்டு நியூசிலாந்து வழியாக வந்தபோது றகலனுக்கு அண்மையிற் சிதைந்த கப்பலில் தமிழ் மணியுடன் இப்பறவைக்கல்லும் தமிழராற் கொண்டு வரப்பட்டிருக்க லாம். பறவைக்கல் நியூசிலாந்துக்கு வெளியேதான் செதுக்கப்பெற்றது; பெரும்பாலும் இந்தோனேசியாவிலாயிருக்கலாம் என ஆய்வாளர்கள் ஒருமுகமாகக் கூறுவர்.

கொறத்தாங்கி எனநம்பப்பட்ட அப்பறவைக்கல் மௌரிராணியின் முடிசூட்டு ஆண்டு விழாவில் (18.05.1997) மட்டும் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டது.^{xix}

இதன் பிளாஸ்டர் மாதிரிச் சிற்பங்கள் Vianna Museum of Natural history, Tainui memorial- Auckland ஆகிய முன்றிடங்களில் இன்றும் உள. அங்கே, ‘... ..Tainui was one of the seven canoes of the

migration fleet of the Maori people circa 1350A.D. The bird on the orb was presented to Devonport by King Koroki on behalf of the Maori people என நினைவுத் தகடும் எழுதி வைக்கப்பட்டுளது.

றகலனுக்கு அண்மையிற் கப்பற் சிதைவு கிடந்த பிரதேசத்திற் கிடந்ததாகச் சொல்லப்படுஞ் செவிவழிக் கதையைத் தவிர தமிழருடன் தொடர்புபடுத்தக் கூடிய வேறு சான்றில்லை. இனி பறவைச் சிற்பம் யானை வாய்ப்பட்ட கரும்புதான். ஆதலால், முதலிற் குறிப்பிட்ட 'தமிழன் பதித்த சுவடுகள்' வரிசையிற் பறவைக்கல் சேர்க்கப்பட வில்லை. எனினும், எதிர்கால ஆய்வாளரின் கவனத்துக் காக இறுதியிற் குறிப்பிடுகிறேன்.

“It seems to me that much of the knowledge academic Institutions and Museums profess to study is blithely ignored or deliberately suppressed” Ross Wiseman, New Zealand.

“Absence of evidence is not evidence of absence”- Rhys Richards- New Zealand Historion, இக்கூற்றுக்களை ஆய்வுக் கட்டுரைகளைப் படிப்போர் கருத்திற் கொள்க.

வணக்கம்

ⁱ He also told us that on the other side of the said Island (Java), towards the south , there are some other races, who navigate by the said four or five stars(Northern cross) opposite to ours, and, moreover, they gave us to understand that beyond the said island does not last more than four hours , and that there it was colder than in any other part of the world. The Travels of Ludvico Di Varthema A.D.1503 to 1508 - Burt Franklin Publisher New York – page 251.

ⁱⁱ “A large and mountainous country in the farthest Southern Ocean, beyond and far South-east of both ray, and Baralie, and as being uninhabited by man , and containing nothing but gigantic birds known as the Seemoah “ Pre Tasman Explorers – page 207. Ray – Borneo, Bartalie – New Guinea.

ⁱⁱⁱ New Zealand Mysteries ,Robyn Gosset-p.16

^{iv} Von Haast saw possible evidence of their visit in another form: He compared cave drawings founding lime stone shelter in Weka Pass, North Canterbury, with the characters in the inscription on the bell, and saw some resemblance. Mysteries of New Zealand, p. 18

^v William Colenso , Appendics E , The Tamil Bell – A.G.Bagnell and G.C.Paterson - p468

^{vi} New Zealand Mysteries-Robyn Gosset-p.19

^{vii} Robert Langdon propounds a theory to solve the problem. He claims that the bell was taken as a souvenir from the east Indies to Spain and later brought into the Pacific by a caravel which was wrecked in the Tuamotu group. From here he proposes that it was carried in stages to New Zealand by some of the survivors or by their descendants. The date would presumably have been 1550 – p 479, Journal of the Polynesian Society, Volume 84, 1975., History of the Tamil bell

^{viii} Before 1400, the trade to Java was in Indian hands. During this period the natives of Java and Bali became first Buddhist and later Hindus. After 1400 with the spread of Islam, this trade came to be dominated by Arabs. Some early Indian vessels are shown in the stone carving of the great Buddhist temple of Borobodoer, dating back to about A.D.500. Some of these vessels appear to be catamarans of outrigger canoes, but one at least was a two-masted vessel under sail. The Tamil trading ships of 1400 and later may have been larger and may have something similar to Arab methods of ship-construction.....

I suggest that the bell might have belonged to a ship in the Indian Ocean which had become derelict, probably abandoned, dismasted and waterlogged. Such a vessel could have drifted the 500 miles to the West Coast of New Zealand - *Journal of the Polynesian Society*, Vol. 84, 1975., History of the Tamil bell- p478

^{ix} The Tamils are known to have made voyages to Malaya, where traces of Indian culture are to be found today and there is a possibility some venturesome trader entered the Pacific, where the bell could have come into the possession of the Neolithic Polynesians, to whom it would have been a treasure worthy of being carried with them in their sea wanderings. In that case it is most likely to have been brought to New Zealand no later than 1350,...

The alternative possibility, heightened by the discovery in 1877 of a wreck of a supposed Asian vessel buried in the sands of the west coast of the Auckland Province near Raglan, is that the bell was taken by the natives from the ship possibly in the thirteenth or sixteenth century - William Colenso, *Appendix E, The Tamil Bell* - A.G.Bagnell and G.C.Paterson - p468

^x . At the same time, as no doubt the vessels of the natives of India were not only captured in great numbers by the Portuguese, Dutch, English and Spanish, but used by them within these last three centuries. The wreck to which the bell had belonged may have been navigated by any of these natives and cast away on the shores of New Zealand. P41, J.T. Thomson - *The whence of maori*

^{xi} . However, the collective evidence - the ship, the votive offerings, the bell, the stone and the carving - leads me to the conclusion that the ship at Ruapuke was almost certainly the wreck of a Tamil junk attached to the Chinese fleet. p. 176, "1421 - The year Chinese discovered the world" by Gavin Menzies. Printed in Great Britain, Published 2002 by Bantam Press.

12. The Tamils are known to have made voyages to Malaya where traces of Indian culture are to be found today, and there is a possibility that some venturesome trader entered the Pacific where the bell could have come into the possession of the Neolithic Polynesians, to whom it would have been a treasure worthy of being carried with them in their sea wanderings. In that case it is most likely to have been brought to New Zealand not later than about the year 1350. William Colenso, 1948 - A.G.Bagnell and G.C. Paterson - appendix E

^{xiii} At the same time, as no doubt the vessels of the natives of India were not only captured in great numbers by the Portuguese, Dutch, English and Spanish, but used by them within these last three centuries, the wreck to which the bell had belonged

may have been navigated by any of these natives, and had been cast away on the shores of New Zealand. P41, J.T. Thomson – The whence of maori

^{xiv} New Zealand Mysteries -p.18 – Robyn Gosset

^{xv} . “Menzis believes another wreck at Ruapuke Beach south of Raglan was an Indian Tamil junk travelling with the Chinese fleet for protection. He also points to a big stone carved in Tamil calligraphy standing at the river mouth on the harbour”p.A4, Dominion Post published on Nov. 30 2002

In shape and size and location this stone corresponds with those set up by the Chinese mariners in Yangtzeestuary at Dondra Head, at Cochin on the Malabar coast of India, at Janela in the Cape Verde Islands and by the Matadi Falls in the Congo delta. In addition to the calligraphy, the Ruape stone has the same pattern of concentric circles as the stone at Janela. I have already found a number of carved stones at sites visited by the Chinese fleets, so my next step was an obvious one. Sure enough ,a search on the internet soon revealed several more on the rout from Cape Verde Islands down to Patagonia, Coral Island, Campech and Arrordo Island on the east coast of South America Which is also sited beside a watering place and overlooks the sea, and the concentric circles inscribed on them match those at Ruapuke. But this could still have been a coincidence; after all, Pyramids were built in Central and South America as well as in Egypt. The prove would be more conclusive if I could find similar carved stones in China. Another long search produced three more , at Wong Chuk Ha, Chang Zhou and po Ti in Hong Kong. again, these stones had similar markings to the once I had already found. I now believed that the concentric circles were a ‘signature’ agreed upon for the armada set sail, denoting where each fleet has had landed and watered. pp – 173 – 175, 1421 – The year Chinese discovered the world
New Zealand Mysteries-Robyn Gosset-p.38

^{xvi} But an authority on Maory carving, master carver John Taiapa, maintained that the carvings we re foreign,as they had no definite pattern- New Zealand Mysteries ,Robyn Gosset-p.38

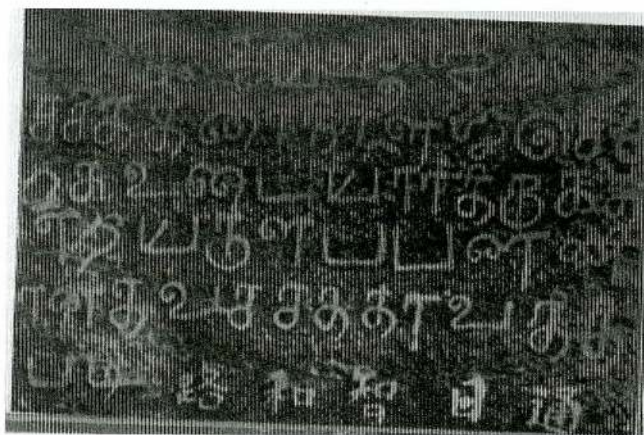
^{xvii} Pre- Tasman Explorers, Ross Wiseman, P. 175

^{xviii} Pre –Tasman Explorers - Ross Wiseman p..200 -218

^{xix} “ “ “ “ p. 192

சுட்டிக் குறிப்பிடப் படாத செய்திகள் New Zealand Mysteries நூலில் p. 16-30 பெறப்பட்டனவாகும்.. இந் நூலாசிரியரின் கூற்றுக்கள் எனக்கு ஊக்கமளித்தன. அவருக்கு விசேட நன்றி

பின்னிணைப்பு: (1) முதலாம் பக்கத்திற்
 சீனாவிலுள்ளதெனக் குறிப்பிட்ட சாசனம்

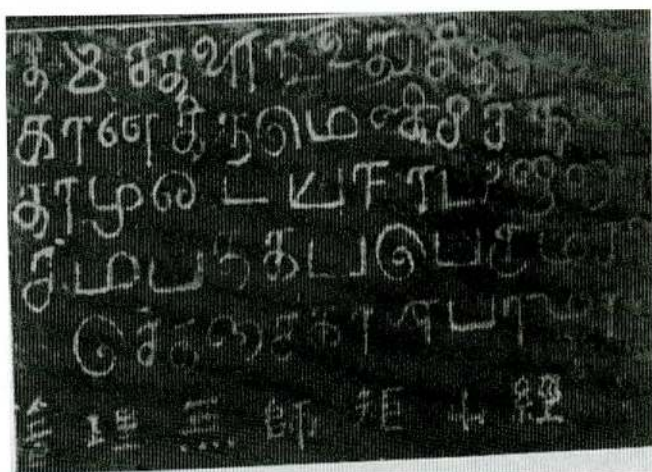

This Tamil Language inscription was found in China

It was found about 500 miles north of Canton, in a place called Chuan Chou. This is a port city. It was an important port city in the ancient times also.

Normally, the Tamils used to sail to Ta Kua Pa in the west coast of Thailand. They would then take an overland journey across the Isthmus of Kra to other ports like Nakon Si Tammarat or Songkla. These ports were on the east coast of Thailand. From there they would sail on to one of the ports of present day Vietnam. Then they would sail northwards to Canton.

A straight sail would be a longer distance which would take them

across the Bay of Bengal, Straits of Malacca, Gulf of Siam, and South China Sea. They would have to sail around the Malay Peninsula. This would have increased their journey by more than a thousand miles and would have taken up several more months.

Apart from Canton, the Tamils had gone to other places also and established their own colonies.

The merchant guilds like 'Thisai Aayiraththu AinnuRRuvar' was very active around this part of the world. In Chuan Chou, there was a Sivan Temple. In that temple, an image of Siva was consecrated under the 'Firman' - royal orders of 'Sekasai Khan'. This was done for the health of Sekasai Khan. Sekasai Khan in this

inscription is the name of Kublai Khan himself. His full name was Kublai Sekcen Khan cen Khan became Sekasai Khan in Tamil

The Sivan Temple was known as ThiruKathaleesvaram and the Lord of the temple was known as ThiruKathaleesvaram udaiya Nayanar. The person who executed the order was Thava

ChakkaravarththikaL Sampantha PerumaL. It was done on the Chithra Pournami day of Saka Era 1203 - 1281 AD. This was during the rule of Kublai Khan who came to power in 1260 and ruled until 1294 AD. Kublai Khan was the grandson of Chengiz Khan.

He was the third son of the fourth son of Chengiz Khan. After Chengiz Khan, the Mongolian Empire was divided into four parts of which China was one. Kublai became the Grand Khan of all Mongols. He took China as his part of inheritance and ruled from there. He built Beijing and moved the capital there. He also had a summer capital. His country was big, wealthy, and prosperous. was mighty and powerful. His armies were immense, powerful, and invincible.

He started an Imperial Dynasty called the Yuan Dynasty. He ruled during the time when the Imperial Pandyas were ruling Tamilnadu and Kerala The Pandyas were on very close friendly terms

Marco Polo, the Venetian traveller spent seventeen years at the court of Kublai Khan. When he found that the Great Khan was getting old and sickly, he got permission and left China It should be noted that he temple was consecrated according to the Firman of the Emperor.

The word, 'Firman' is used in the inscription. The last line of the inscription is in Chinese characters. Chola types of statues were also found in the temple site. This is a rare inscription in Tamil which is found outside TamilNadu.

Source: DR.S.JAYABARATHI, JayBee, Sungai Petani, Kedah, Malaysia.

பின்னிணைப்பு: (2a)கொரிய தீவகற்பத்தின் தென்கிழக்கில் கி.மு. 57 – கி.பி. 935 வரை ஆட்சி புரிந்து வந்த 'Silla' என்ற நாட்டு அரசர்களில் நாலாவது மன்னராக Sok Talhi' என்ற பெயரில் ஆட்சி செய்தவர் சோழ நாட்டவராவார். இவர் மன்றாவது மன்னரின் ஆட்சியில் முதல் மந்திரியாக விளங்கியவர்.

(2b) Silla அயலில் கி.பி. 42- கி.பி. 562 வரை ஆட்சியிலிருந்த 'Kaya' அரசின் 'Ho Hwangok' என்ற பெயரில் முதலாவது ராணியாக விளங்கியவர் கோமதி என்ற இயற்பெயர் கொண்ட பெண்மணி தமிழ்நாடு அல்லது ஸ்ரீலங்காவின் வடக்கே இருந்த அயோத்யா என்ற அரசைச் சேர்ந்த தமிழ்ப் பெண். கோ- பசு; மதி- மஞ்சள்வரை. ஆதலால், Ho Hwangok ஒரு தமிழ்ப் பெண் .

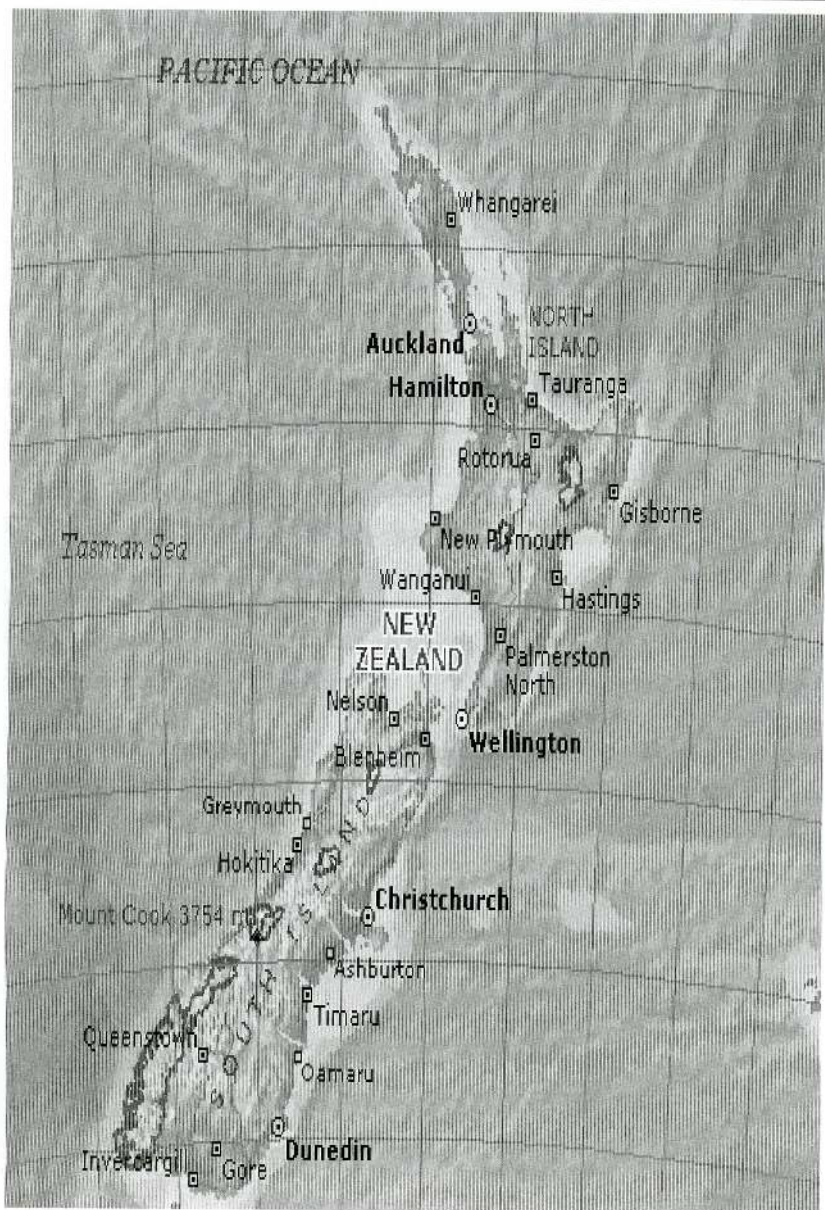
(2c) கம்போடியா, வியட்நாம் பகுதிகளில் கி.பி. 1 – 6 ஆம்நூற்றாண்டுகளில் விளங்கிய 'Funan', ' Champa' என்ற இந்தியப் பேரரசுகளுக்கு ஆதரவாக, தமிழர் பலர் வந்திருந்தனர்.

(2d) யப்பானிய பேராசிரியர் Ono Susumu யப்பான் நாட்டில் தமிழர் வருகை பற்றி மூன்று நூல்கள் வெளியிட்டுள்ளார். தமிழர் வரவால் ஏறக்குறைய 500 தமிழ்ச்சொற்கள் யப்பான் மொழியிற் காணப்படுகின்றன.

(2e) இந்திய வரலாற்றறிஞர் D.P. Singhal தமது 'India and World Civilization' என்ற நூலில் இந்தியர்கள் யப்பான் நாட்டில் அலைந்து திரியும் இந்தியர் எனப்பொருள்படும் 'Denjik Ryonin' என அழைக்கப்பட்டனர் என உறுதியாகக் கூறுகிறார்.

(2f)கொரிய மொழியிலும் பழைய தமிழ்ச் சொற்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. ஆதாரம்: கொரிய நாட்டுப் பத்திரிகையாளரும் கொரியர் தமிழாய்வுக் சங்கத் தலைவருமான Jungnam Kim என்பார் கனடியத் தமிழர் முன்னிலையாளர் செல்வி ஹரிணி சிவலிங்கத்துக்கு 19.05. 2007இல் அனுப்பிய மின்னஞ்சல்.

ஆய்வாளருக்குப் பயன்படும் என்ற எண்ணத்தில் இவ்விரு
இணைப்புகளையுஞ் சேர்த்திருக்கிறேன்.

நன்றி

இந்தக் கட்டுரையிற் கூட்டிக் கூறப்பெறாத செய்தி ஆதாரங்கள் New Zealand Mysteries இற் பெற்றவை. அந்நூலாசிரியருக்கும் மற்றைய நூலாசிரியர்களுக்கும் நன்றி. இந்த ஆய்வுக்குப் பலவேறு வகையில் உதவியோர் பலர். சிறப்பாக அரிய தகவல்களடங்கிய வெளியீடுகள் தந்து உதவிய வெலிங்டன் தொல்பொருளக வரலாற்றுப் பொறுப்பாளர் Michel Fitzgerald, றகலன் பாறைப் பொளிவு பற்றிய தகவல் தந்த Steve Soanes ஆகியோருக்கும், அவரை அறிமுகப்படுத்திய Hamilton நகரபிதாவுக்கும் பொளிவு, ஓவியம் ஆகியவற்றைப் பார்க்க உதவிய மகன் ஆ. இளங்கோ, அவருடைய நண்பர்கள், கலாநிதி ம. றொஹான், பொ. விஜயராகவன், உறவினர்கள், க. ஸ்ரீதரன், ஸ்ரீ. குகப்பிரியா, பாயோகராசா, செந்தில் செந்தில்மோகன், சி. யுகராசா ஆகியோருக்கும் வெண்கலத் தகடுகளின் படம்பெற ஆதரவு தந்த வங்கரே நகர சபைத் தலைவருக்கும், படமெடுத்தனுப்பிய திரு. Lesseyக்கும், பிஜித்தீவு தொல்பொருளகத்தாருக்கும் நிழற்படங்களை ஒளிப்படி எடுத்துதவிய மா.ரமேஜ், கணினியிற் பதிக்கையில் இடருறும்போதெல்லாம் வழிகாட்டி உதவிய மருவிய மகள் இ. கணேஸ்வரி, பல தகவல் தந்தும், முகவுரை எழுதியும் உதவிய தமிழ் ஆய்வாளர், செந்திறச் செல்வர்.ஆ.தேவராஜன், இந்நூற் கணினிப்பதிவைத் தானாகவே முன்வந்து சீர் செய்தும் ஆலோசனை வழங்கியும் உதவிய வைத்திய

கலாநிதி பொன். கேதீஸ்வரன், தகவல்கள் தந்தும், வேறு பல வகையிலும் உதவியோர், இந்நூலை வெளியிடுகின்ற வெலிங்டன் தமிழ்ச் சங்கம், கணினிப் பதிப்பை நூலாக்கஞ் செய்வதில் முன்னின்று உழைத்த நா. கோகுலு, மேகலா ரஞ்சித் ஆகியோருக்கும் மனம் நிறைந்த நன்றி தெரிவிக்கின்றேன்.

இந்நூல் அரியதொரு படைப்பாகும் என்று கூறி சி கருதல் தகவல்களுடன் மீள்பதிப்புச் செய்ய முன்வந்திருக்கும் கனடாவாழ் அன்பர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன். அவர்கள் இந்த ஆக்கம் நியூசிலந்து தொடர்பானதாயினும் தமிழரின் சாதனைகளைக் கூறுவதனால் தமிழுலகம் முழுவதுக்குமே உரியதாகும் எனக் கருதுகின்றனர். வாழ்க தமிழுலகம்.

ஆ. தா. ஆறுமுகம்
101, Epuni Street
Lower Hutt, New Zealand

நூலாசிரியர்

யாழ். புன்னாலைக்கட்டுவனீர் பிறந்து தெல்லிப்பளை மேற்கில் வளர்ந்து, இளவாலையில் திருமணஞ் செய்தவர். பயிற்றப்பெற்ற தமிழாசிரியராகி அரசாங்க சேவையில் உதவி ஆசிரியராகவும் அதிபராகவும் பணியாற்றி 1985இல் மு/ஓட்டுகூட்டான் மகா வித்தியாலயத்தில் இருந்து ஓய்வு பெற்றார்.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் வித்துவான், கலைமாணி (B.A) பட்டங்களும் பெற்றவர். போர்ச்சுழ்நிலை காரணமாக நியூசிலாந்தில் மகனுடன் வாழ்ந்து வருகிறார்.

வெலிங்டன் தொல்பொருளாகத்தில் 'தமிழ் மணியைக்' கண்டபோது, பேராதனையில் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை அவர்களிடம் பயின்ற கற்சாசனங்கள் பற்றிய பயிற்சியினால், தமிழ்மணி பற்றிய ஆராய்ச்சியில் ஈ.புராதேற்பட்டது.

நியூசிலாந்துக்கு வந்தபின், கணினியில் எழுதப் பயின்று, முதலில் சக்தி என்ற பொருளில் விஞ்ஞான நூலொன்றை எழுதினார். ஒரேமையப் புதுமை எண்சதுரம் அமைக்கும் எளியமுறையில் 1-10 வரை ஆக்கி (Simple method of Constructing Concentric Magic Squares) பேராசிரியர்கள் Brian Bolt, Clifford A. Pickover ஆகியோரின் பாராட்டைப் பெற்றவர்.

சைவ இலக்கிய இலக்கணக் கட்டுரைகள் பல கொண்ட 'மனதில் மலர்ந்தவை', 'நம்மக்களின் மனக்கணக்கு', 'தமிழ் நொடிகள்', 'தங்கத் தாத்தாவின் சிறுவர் பாடல்கள்' முதலான ஆக்கங்கள் செய்துள்ளார். மற்றொரு ஆக்கமான 'நம் மக்களின் மனக் கணக்கு' என்ற நூலை லங்கா புத்தக நிலையம் அச்சிட்டு வெளியிட முன்வந்துள்ளது. ஏனையவை கணினிப் பதிப்புக்களாகவே இருக்கின்றன. தமிழ்ப் பழமொழிகளையும் தேடிப் பெற்று வெளியிட விரும்புகிறார்.

நியூசிலாந்திலிருந்து வெளியாகிய 'பாலம்', சிட்னி, பட்டதாரிகள் சங்க 'கலப்பை' மதுரையிலிருந்து வெளியாகும் இலக்கிய இதழ் 'தமிழ் மாருதம்' என்ற சஞ்சிகைகளில் இலக்கிய சமயக் கட்டுரைகள் எழுதுபவர்.

வெலிங்டன் தமிழ்ச் சங்கம்